

LUTHERSK KIRKETIDENDE

TEMANUMMER - MF 100 ÅR

INNHold

MF mellom tradisjon og åpenhet / På vei fra det johnsonske / Det handler om kontekst, men også om tekst, selvfølgelig / Endringsevne og strategisk satsning / Fra bispedømmerådene og Kirkedepartementet

SØNDAGSTEKSTEN

Bots- og bededag - Bjarte Nese

Allehelgensdag - Ingvild Helene Mydske Fallegård

26. søndag etter pinse - Kjell A. Skartseterhagen

27. søndag etter pinse - Eyolf Berg

Siste søndag i kirkeåret (Domssøndagen) - Øystein I. Larsen

Fakultetet har i dag en større grad av åpenhet og et bredere mangfold i lærerkollegiet enn noen gang før.

MF mellom tradisjon og åpenhet

Når MF midt i oktober feirer sine første 100 år, er det mye å glede seg over. Fakultetet fremtrer som en vital og dynamisk institusjon med status som vitenskapelig høyskole, og gir en stadig mer bredspektret utdanning innen kirke, skole og samfunn. Tilgangen på nye studenter er god, også innen det som må be-

tegnas som kjernevirksomheten: teologistudiet med sikte på prestetjeneste. Andelen av kvinnelige teologistudenter er stigende, etter at fakultetet entydig har tilbakelagt en (for) lang periode med vakling i spørsmålet om kvinnelige prester.

Det må videre nevnes at MF har utvidet sin

kirkelige basis i økumenisk retning, og nå gir utdanning innen både katolsk, metodistisk og pentekostal teologi. For denne satsingen mottok fakultetet da også Økumenikkprisen av Norges Kristne Råd i 2005.

MF er i dag et godt sted å være. Eksterne undersøkelser viser at MF-studentene har et trivselnivå over gjennomsnittet, og at de ansatte opplever arbeidsmiljøet som positivt. Det lett autoritære trykk som før har ligget over virksomheten, er det i dag lite å merke til. Men det er ikke veldig lenge siden studentene av lærerne ble nektet retten til å ha veggavis. Det skjedde på 70-tallet. Noen år senere kom institusjonen skjevt ut i media gjennom en unødvendig firkantet og svært uheldig håndtering av en lærers forhold til samlivsetikken. I dag er klimaet et annet. En tilsvarende behandling av en ansatt fremstår som helt utenkelig. Og de fleste av dagens MF-lærere hadde ganske sikkert gledet seg dersom studentene ville lage veggavis.

Fakultetet har i dag en større grad av åpenhet og et bredere mangfold i lærerkollegiet enn noen gang før. Utfordringen er å forene dette med en lojalitet overfor den historiske arven og troskapen mot Skrift og bekjennelse. MF ble opprettet for å fremme en presteutdannelse som formidlet nettopp en kirkelig teologi. I navnet lå programmet: Menighetsfakultetet skulle være drevet av og for menighetene.

Fra begynnelsen av sikret MF den teologiske profil ved å kalle sine lærere. En slik praksis var styrt av ønsket om å kontrollere teologien. Man kalte dem man var trygge på. Men prisen var en intern og ofte noe tilfeldig utvelgelse av lærere. Porten ble ikke sjelden for trang. Mange fikk ikke sjansen til å prøve seg, og fakultetet gikk glipp av betydelige ressurser. Det kan være nok å minne om turbulensen rundt ikkeansettelsen av Per Lønning etter hans avskjed som biskop i Borg midt på 70-tallet.

I dag skjer det helt unntaksvis at lærere kalles. Stillinger lyses ut på vanlig måte, og søkere bedømmes på faglige kriterier. Utfordringen blir da: Hvordan får man et lærerkollegium som kjenner seg forpliktet på det beste i MFs tradisjon? Det eneste redskapet man har er følgende setning i utlysningss-

annonnene: *"Det forutsettes lojalitet mot MFs profil og egenart."* Det blir da opp til søkerne selv å bestemme hvorvidt de vet tilstrekkelig om denne profil og egenart og anser seg å være innenfor. Fakultetet selv har liten mulighet til å overprøve denne vurderingen.

For å sette saken litt på spissen, kan vi si at MF i dag i prinsippet ligger åpent for innvandring fra mange hold. Det er en gave og det er en utfordring. Gjennom en åpen utlysningsspraksis legges det opp til at man kan hente inn de dyktigste lærekrefter som finnes på markedet.

Hvordan får man et lærerkollegium som kjenner seg forpliktet på det beste i MFs tradisjon?

Slik må det være. Men med dagens teologiske pluralisme som neppe avtar de neste tiår, er det også viktig å fremholde at MF ikke bare er opptatt av den rent faglige kvaliteten i lærerkollegiet. Som landets ledende utdannelsested for prester kan ikke fakultetet

fremme en teologi som bryter med kirkens tro og bekjennelse. I så fall svikter man sin historiske eksistensberettigelse.

Hvordan kan man videreføre MF-tradisjonen? En vitenskapelig teologisk institusjon kan ikke sikre sitt utpreg, og i hvert fall ikke sin vitalitet, gjennom lukkede prosesser. Det går ingen vei tilbake til fortidas vilkårlige praksis med kallelse av lærere. Det er også umulig å legge inn en eller annen form for "muntlig prøve" for å sjekke kandidaters teologiske holdninger og egnethet før ansettelse.

Det er derimot fullt mulig å fremstå med en tydelig teologisk stemme i det offentlige rom når viktige spørsmål diskuteres, slik at folk flest - og potensielle søkere i særdeleshet - vet hva MF står for. Det er også fullt mulig å utdanne nye forskere som blir kjent med fakultetets tradisjon og basis innenfra, og som så på kvalifisert vis kan vurdere om de vil være med å bygge fakultetet videre på dette grunnlaget. I den grad dette skjer, og det skjer, vil MF fortsatt være preget av både åpenhet og tradisjonsbevissthet.

HALVOR NORDHAUG
Halvor.Nordhaug@mf.no

MF 100 år Temanummer

Dette nummer av bladet er viet Menighetsfakultetets hundreårsjubileum. Redaksjonen takker bidragsyterne for deres medvirkning.

På vei fra det johnsonske

En hilsen til MF fra TF ved hundreårs-jubileet

AV TRYGVE WYLLER, DEKAN VED TEOLOGISK FAKULTET, UNIVERSITETET I OSLO

En av mine yndlingshistorier fra Det teologiske fakultets historie er om den nye, TF-utdannede presten som hadde vært et par dager på jobb i sin første prestestilling et sted utenfor det urbane Oslo. Så kom lederen for bedehuset på besøk, tok en kopp kaffe hos den nye presten og spurte selvsagt om hun kunne komme og åpne møtet på bedehuset neste søndag kveld. Jo, det ville presten gjerne. Søndagen kom, hun stilte på Bedehuset, fikk ordet av lederen, reiste seg og sa: Hermed erklærer jeg møtet for åpnet, og satte seg ned. Jeg tror det tok en god stund før hun forsto at noe hadde gått riktig galt.

Jeg tenkte denne selvkritiske historien fra TF kunne være en passe ydmyk innledning til en gratulasjonshilsen til Det teologiske menighetsfakultets første hundre år. Man kan si en rekke ting om MF, men jeg tviler sterkt på om en liknende historie kunne vært fortalt om en av kandidatene derfra, i alle fall ikke fra for tredivye år siden, da denne historien skal ha skjedd.

For oss på TF er jo "MF" like mye en metafor som et egennavn. Det er typisk MF, sier vi, og da forventer vi at alle vet nøyaktig hva vi mener. Men vi glemmer hele tiden at det er det stadig færre som gjør. Det er rett og slett ikke så enkelt

lenger å vite hva som er typisk MF. Og det irriterer oss ganske mye på TF. Det var lettere før, da det var Hallesby og Aalen og Wisløff, og alt var klart og greit. Vi visste veldig godt hva som hva typisk MF, og det var ingen tvil om at det som var typisk, var feil.

Ved et hundreårsjubileum er det likevel viktig å ta et par skritt tilbake å tenke noe større enn i slang og intern kirkelig dialekt. Det pleier nesten aldri å være veldig interessant. Et viktig perspektiv er selvsagt at MF ble til som den konservative norske kristendommens eget lærested. Det som skjedde ved Universitetet der det fantes fri forskning, ville man ikke vite av og laget sitt eget sted. Og ganske fort ble MF den store og mektige og TF noe mindre, men ikke så lite mektig heller. Men MFs størrelse og kirkepolitiske innflytelse har alltid siden vært en utfordring for TF, både kirkelig og strategisk. Det er jo ikke veldig overraskende og så trivielt kjent at det kunne ha vært usagt.

Mer interessant er kanskje det historiske perspektivet som vel noen snart skulle begynne å skrive mer omfattende om. Det teologiske Menighetsfakultet ble til som den konservative delen av norsk kristendom sitt lærested. Og det

er dette som er MF's undervurderte fortjeneste i norske kirkehistorie. Til forskjell fra en rekke land både i og utenfor Skandinavia har MF i hundre år bidratt positivt til å sikre og fornye denne delen av norsk kristendom og teologi. Norge ville vært et mindre sammensatt og mindre motstandsdyktig samfunn uten hundre år med MF. Og norsk kristendom kunne ha vært mindre selvbevisst enn det den er. Dette mener jeg er MFs historiske fortjeneste som det er all grunn til å gratulere med. At denne selvbevisstheten fra tid til annen har gått ut over den ene og den andre med bakgrunn fra mitt fakultet, er det jo ingen tvil om. Men heller ikke det rokker ved den historiske rolle MF har spilt og fortsatt spiller.

En slik analyse gjør at det kan være fruktbart både å se bakover og fremover. Med bakover tenker jeg på at MF jo ikke har funnet opp alt kullet selv. Det teologiske fakultet er hundre år eldre, og dermed innledes den akademiske teologi i Norge i 1811 og ikke i 1908. Det betyr at MF og TF som to sentrale norske utdanningsinstitusjoner (og den tredje, MHS, NB: eldre enn MF) har en felles nittisvårig historie fra 1811 til 1908. Vår aller mest kjente felles lærefar er Gisle Johnson som i alle fall er en av de mest sentrale fortolkere til den kristendomsformen som finnes i Norge. Det dreier seg om kristianiseringsprosjektet, kampen for grunnverdiene, betydningen av en kristelig politikk og kultur og forsøkene på aktivt å demme opp for alt som kunne tyde på den andre, den grundtvigianske, kristendomsformen. Det er enighet om at Gisle Johnson i hovedsak vant, og at han var ansatt ved Det teologiske fakultet. Denne arven bærer dermed både MF og TF med seg som en felles utfordring. Det er for enkelt å si at den johnsonske arven forvaltes på MF og den grundtvigianske forvaltes på TF, selv om noen av de ulikehetene som har preget og preger forholdene mellom oss, stadig kan fortolkes i et slikt perspektiv. Mer interessant tror jeg likevel er å se hvordan både TF og MF i alle årene etter Gisle Johnson strever med denne arven. Dagens MF oppfatter jeg som preget av en strategi der løsrivelsen fra Johnson implisitt står sentralt. Gisle ville knapt invitert Walter Kasper som hovedforedragsholder. Fakultetet vil klart være et (lett konservativt, lett ekumenisk) akademisk lærested.

På den annen side: Kanskje Gisle nettopp ville invitert?? Tabloid sagt: Er ikke "det katolske innslaget" som et historisk sett påfallende trekk ved MF, også en slags videreføring av den johnsonske arven? Den delen av katolsk teologi som i dag leder Vatikanet gjennom Ratzinger og Kasper, må vel kunne sies å tenke johnsonsk i en katolsk ramme? (Samfunnet skal kristnes, verdier står for fall, troens Jesus er en helt annen enn teologenes Jesus, etc).

Jeg er jo helt klar over at en analyse på dette nivået krever ti tykke bind og ikke 11000 tegn (med mellomrom). Men noe kan jo treffe likevel, og det er ment analytisk og ikke normativt. MF har endret seg svært mye på hundre år og fremstår i dag som en moderne, profesjonell og kvalitativ sterk institusjon med styrke til å klare hundre år til. Og det mest "typiske MF" har vært å gi sentrale deler av norsk kristendom en tyngde som disse delene av kristendommen ikke har i så mange andre land. Det er MFs utvetydige fortjeneste som er viktig å holde frem i festtalen fra familiens eldste.

Og samtidig er det akkurat denne utvetydige fortjenesten som samtidig må leses med en annen tolkningsnøkkel. Den delen av den johnsonske arven som handler om ikke å tilkjenne skapelsen en egenverdi, er denne kristendomsformens kritiske side, etter min mening. Det er samfunnsmessig betydelig viktig at den johnsonske teologien har lyktes bedre i å videreføre kristne tradisjoner enn mange andre teologier har klart det. Men omkostningen er en permanent skepsis grensende til motstand mot det skaptes egenverdi og rett til å omtales uten å skulle kristnes. Skapelsesteologien fra Luthers kallsettikk, videreført gjennom Grundtvig, Wingren og Løgstrup er en av de utfordringer som all kristendom utfordres av. I en slik sammenheng er de institusjonelle ulikheter mellom MF og TF mindre interessante etter min mening. De to institusjonene har en felles historie fra 1800-tallet, og de har en felles utfordring på 2000-tallet: Kan vi tegne profilen av en grundtvigiansk kristendomsform for Norge i det 21. århundre?

Ved å stille det spørsmålet mener jeg ikke å vende tilbake til skyttergravene fra en generasjon tilbake. Spørsmålet kan også rettes til TF. De teologiske utdanningsinstitusjoner som

best klarer å besvare dette spørsmålet både i sin forskning og i sin utdanning, tror jeg har best muligheter for å bidra til norsk kristendom og til norsk samfunnsliv i de neste tiårene. Det handler nemlig om fristelsen til å gjeninnføre det johnsonske i det flerkulturelle samfunnet og i en situasjon der forholdet mellom stat og kirke i Norge er i endring. Vi er kommet i en situasjon der folkekirke er et navn på noe alle er for. Men den johnsonske versjon er ikke sammenfallende med den grundtvigianske.

I det flerkulturelle samfunnet er fristelsen at de ulike eksplisitte trossamfunnene spisser sin egen profil og trekker seg tilbake til sine egne katakomber og oppgir det grundtvigianske, det allmenne som Gud holder oppe for enhver. Det er nesten paradoksalt at MFs hundre år skjer i det året der stat-kirke relasjonen er på vei inn i en større endring enn på lenge. Utfordringen for kirkeforliket er hva som blir konsekvensen. Fører forliket til en folkekirke som gir alle en erfaring av tilhørighet eller vinner aktivitetskirken og foreningskirken? Det er et enda vanskeligere spørsmål enn noen gang fordi mange av de ikke-kristne religionsformer vi ser rundt oss, nettopp er foreningstypen. Man vet hvem som er med, og de som ikke er med, er i beste fall misjonsmark.

Mer enn Menighetsfakultetets, MHS` og TF`s posisjon og skjebne i Norge de kommende tiår, interesserer jeg meg for hvilken kristendomsprofil som får rot og grobunn hos oss i denne situasjonen. Det avgjøres selvfølgelig av en rekke andre saker, hendelser og tendenser enn hva ansatte og studenter på et fakultet måtte klare å utrette. Men jeg tror det spiller en viktig rolle hvordan profilen på den teologiske utdannelsen og dannelsen er, og hvordan de kirkelige fakultetene (det er altså stadig tre av dem) uttaler seg i høringsaker med kirkelig og samfunnsmessig betydning. Og ikke minst spiller selvsagt innholdet i selve utdanningsløpet en svært viktig rolle.

Mens MF uhemmet feirer sine hundre år denne høsten, gjennomgår Det teologiske fakultet og alle andre fakulteter ved UiO en omfattende selvevalueringsprosess, kalt Prosess faglig prioritering. Siste fase i dette er at hvert fakultet skriver en kort tekst om seg selv, sin forskning og sin utdanning. Et viktig avsnitt i TF-teksten er dette:

”Særpreget for TFs tradisjon har vært forskning med nær kontakt med den allmenne teoretiske og metodiske internasjonale forskningsfronten innenfor humaniora og deler av samfunnsfagene. Den beste forskningen er blitt til når spesifikke teologiske temata er utforsket og tolket innenfor rammen av allmenne teori- og metodespørsmål. I de aller fleste av Det teologiske fakultets nær 200-årige historie har dette utgjort fakultetets profil. Det er denne tverrfaglighet og forankring av teologiske spørsmål i en akademisk kontekst som har gjort at Det teologiske fakultets forskere ofte har satt dagsorden for både den kirkelige og den samfunnsmessige samtalen om kristendom, religion og etikk i Norge. Denne tradisjonen vil TF føre videre inn i en ny tid med nye utfordringer både av teoretisk og praktisk art. Friheten og åpenheten til å stille forskningsmessige viktige og intellektuelt sett fruktbare spørsmål er den viktigste måte å fastholde norsk teologis kvalitative styrke og samfunnsmessige betydning”.

Som programerklæring er dette meningsfullt for meg, og jeg vil anta at dette er en profil som langt på vei kan underskrives av dagens MF. Men utfordringen er selvsagt hvordan vi realiserer visjonene i praksis og om praksis ender i det johnsonske eller det grundtvigianske. Det finnes jo både en konservativ og en liberal grundtvigianisme, men det er til å leve med. Det skal bli spennende å se og medleve hvordan Det teologiske menighetsfakultet relaterer seg til slike utfordringer i årene som kommer. Fakultetet er så innflytelsesrikt og stort at holdningene på disse områdene vil være med å prege norsk kristendom i et nytt flerreligiøst samfunn. Gratulerer med jubileet og lykke til med utfordringen,

Det handler om kontekst, men også om tekst, selvfølgelig

Misjonshøgskolen hilser Menighetsfakultetet ved hundreårsfeiringen
AV KNUT HOLTER, REKTOR VED MISJONSHØGSKOLEN

Det handler om kontekst. Det ligger i selve navnet, Det teologiske menighetsfakultet (MF). Det skulle være akademisk, derav 'teologi' og 'fakultet', og det skulle samtidig ha en klar kirkelig forankring, derav 'menighet'. Men det handler også om tekst, selvfølgelig, det handler om bibel og bekjennelse og forståelsen av disse. MF fødtes i og av kampen mot den liberale teologi (i ordets historiske betydning, ikke i ordets senere funksjon som generelt, kirkelig skjellsord), og dette var en kamp som MF og historien (muligens i omvendt rekkefølge) vant.

Selve tanken om høyere utdanning som et område for private entreprenører var et barn av tiden. Utover 1800-tallet fikk vi en rekke private lærerseminarer og etter hvert noen sykepleierskoler, og allerede i 1843 den første private presteskolen, Misjonshøgskolen (MHS). Det unge MF så da også hen til den etablerte MHS i sin jakt på lærere. MHS' Lars Dahle ble spurt om å ta ansvar for selve kjernedisiplinen ved det nye fakultetet, den systematiske teologi. Men 65-åringen Dahle forsto sin begrensning og det unge MF endte i stedet opp med den unge Ole Hallesby.

Det handler om kontekst, men også om tekst, selvfølgelig, når det gjelder studium og den tjeneste dette skal forberede til. Her har mye

endret seg siden Dahle og Hallesby. Alt var vel egentlig mye enklere på deres tid; den gang det fantes en opplest og vedtatt arbeidsfordeling mellom MHS og MF. Den gang MHS utdannet misjonsprester til tjeneste 'der ute', mens MF utdannet menighetsprester til tjeneste 'her hjemme'. Den gang MHS' kandidater var forventet å gjøre de ville fromme, mens MFs kandidater tidvis kunne komme til å gjøre de fromme ville.

Så har det gått et halvt og et helt hundreår, og både kontekst og tekst har endret seg. Konteksten har endret seg lokalt i den forstand at Den norske kirke nå endelig må forholde seg til et flerkulturelt Norge, noe som skjer samtidig med at kirken ribbes for sine statskirkelige privilegier. Og konteksten har endret seg globalt i den forstand at Guds kirke på jord har gått over fra å være en typisk nord-størrelse til å bli en i hovedsak sør-størrelse. Den kirke Lars Dahle og hans kullinger fra MHS grunnla på Madagaskar på slutten av 1860-tallet, er i dag vokst til en stor folkebevegelse med mer enn tre millioner (gudstjenestebesøkende) medlemmer, noe som betyr at det en gjennomsnittlig søndag går langt flere til luthersk gudstjeneste på Madagaskar enn i de nordiske folkekirkene - til sammen.

Men ikke bare konteksten, også teksten har

endret seg, forståelsen av forholdet mellom kirkens lokale og globale utfordringer. Ordet 'misjon' - gjerne i form av moteadjektivet 'misjonal' - er ikke lenger forbeholdt eksotiske fortellinger tilgjengelig kun gjennom lysbilder på bedehusveggen, men brukes nå offisielt - bank i bordet - om Den norske kirkes utfordringer og praksiser her og nå.

I møte med alt det nye - nye kontekster og nye tekster - kunne det hundreårgamle MF satt seg ned og drømt om fortidens slag og seire. Så har ikke skjedd. MF har i stedet satt seg ned og utsatt kontekster og tekster for en kritisk analyse, for så å komme fram med ny kunnskap og nye studietilbud. MF har vært svært flink til å møte nye faglige behov og har med det demonstrert at fakultetet ikke er noe utdanningsmessig 'supplement' - slik enkelte politiske miljøer fremdeles kan omtale private høyskoler - men en ledende institusjon både når det gjelder forskning og utdanning på sine felt. Dette skaper respekt, endog langt inn i konkurrerende institusjoner.

Og endelig, det handler om kontekst, men også om tekst, selvfølgelig, når det gjelder MHS' gave til MF nå ved hundreårsfeiringen. MF får to ting av oss: Ole Hallesbys skrivebord (som rimelig tilfeldig hadde havnet som arbeidsbord i MHS' misjonsmuseum) samt tre lærebøker forfattet av MF-lærere, her dog i gassisk oversettelse til bruk ved den presteskole Lars Dahle initierte på Madagaskar.

For det første, skrivebordet til MFs første systematiker. Ved dette ble et utvalg gamle tekster (bibeltekster og muligens også en og annen luthertekst), slik Hallesby tolket dem, lest inn i første halvdel av det tjuende århundres kontekst, slik Hallesby tolket den. Han skrev seg gjennom systematikkens ulike disipliner og faglitteraturens ulike sjangere, og gav på den måten sitt eget og sin tids svar på kirkens og teologiens alltid like krevende oppgave, å sette ord på møtet mellom kontekst og tekst.

For det andre, tre lærebøker oversatt til gassisk: Olaf Moes innledning til Det nye testamente, samt Carl Fredrik Wisløffs tros lære og hans studie av Luthers teologi. Her er utfordringen enda mer krevende enn i Hallesbys skrivebord sitt tilfelle. Norske tolkninger av bibel- og luthertekster skulle gi mening på den

andre siden av kloden; de skulle tolkes inn i en gassisk kontekst. 'Oversatt' står det på bøkens kolofonsider, oversatt av norske misjonsprester. Men selvfølgelig dreier det seg om mer enn en oversettelse ord for ord. Om den gassiske utgaven av Wisløffs *Jeg vet på hvem jeg tror* blir det da også sagt at den er oversatt, fortolket og forbedret.

*****

Det handler altså om kontekst, men også om tekst, selvfølgelig. La meg på vegne av ett av de to teologiske fakultetene som ble opprettet i første halvdel av det attende århundre få gratulere det tredje og yngste, MF, med de første hundre år. Takk for faglig og menneskelig fellesskap. Takk for stødig fokus på tekst og voksne erkjennelse av kontekst. Og må så Gud gi at vi også i årene som kommer kan få lese våre felles tekster i litt ulike kontekster og på den måten utfylle og utfordre hverandre.

Endringsevne og strategisk satsning

Menighetsfakultetet 100 år

AV JENS-PETTER JOHNSEN, DIREKTØR I KIRKERÅDET

Viktig kirkelig bærebjelke

Det teologiske Menighetsfakultet (MF) er 100 år. Det er hundre år med mange store og små kulturelle og kirkelige endringer der teologi og kristendomsforståelse stadig har vært utfordret. Kirkehistorien viser at MF har vært og er en av de viktigste bærebjeldene i den kirkelige utvikling i de samme hundre år. Ikke minst er jeg imponert over de siste tiårs endringsvilje og evne til strategisk satsning.

Nærhet og dialog til kirkelivet

MF har en unik kontaktflate mot den kirke og det folk det skal tjene. Det ble startet med utgangspunkt i kristenfolkets teologiske engasjement og målrettede strategiske vilje til å satse. Menighetene og kristne organisasjoners ungdommer har studert der for deretter å vende tilbake til kirkelivet som prester, kateketer, lærere. Det har skapt en nærhet og dialog mellom utdanningssted og nasjonale "brukergrupper", som mange utdanningsinstitusjoner i dag kunne ønske seg. Samtidig som det drives teologisk forskning og undervisning på høyt akademisk nivå, skjer det innenfor en kirkelig forpliktet ramme på basis av Skrift og bekjennelse. Og siktemålet har vært og er en samtidorientert tjeneste i kirke og misjon, skole og samfunn. Denne nærhet og dialog mellom MF og Den norske kirke har vært avgjørende for den kirkelige utviklingen i vårt land, og for MFs evne til å være en relevant leverandør av teologi og medarbeidere i kirke og samfunn.

Hvilken kompetanse trenger kirken?

For MFs utvikling er det helt avgjørende at denne nærhet opprettholdes. Det må stadig spørres etter hvilken kunnskap og hvilke ferdigheter det er kirke og samfunn trenger, og hva prester og lærere, kateketer, diakoner og ungdomsledere må ha for å utøve sin tjeneste. Det må her legges stor vekt på hva kunnskapen og ferdighetene skal brukes til, - i et nært samarbeid med de kirkelige organer. Det handler ikke først og fremst om hvilken kompetanse MFs lærere til enhver tid har, men hvilken kompetanse fakultetet må ha for å kunne gi en forskningsbasert undervisning ut fra menighetens og utdanningssamfunnets behov. Nærhet og dialog må opprettholdes og videreutvikles.

MF har tatt viktige og veloverveide grep for å utvikle seg som en relevant kirkelig utdanningsinstitusjon.

Viktig integrering av praktisk teologi

Presteutdanningen, det nye profesjonsstudiet som integrerer teoretisk og praktisk teologi, er et godt eksempel på dette. Det er avgjørende for å få prester som ikke bare kan sitt teologiske fag, men som kan bruke det i møte med menighet og samfunn. Den norske kirke er også i organisatorisk endring. Med ny kirkelov i 1996 kom endrede lederfunksjoner i kirken. Det er et stort behov for at den praktisk teologiske utdanningen i større grad vektlegger ledelse og lederutdanning, ikke minst prestens

ledelse i relasjon til annen ledelse i menighet. MF kan bidra til å fornye kirkens tenkning om åndelig lederskap og hvilke former for åndelig lederskap kirken trenger.

Ny mulighet for tverrfaglighet

MF er den eneste utdanningsinstitusjonen som har diakon-, kateket- og presteutdanning i alle disipliner frem til mastergradsnivå. Det gir stor mulighet for tverrfaglighet, noe som har vært et uttrykt ønske fra Kirkerådets side. Men det trengs større tverrfaglighet. Det må etableres tettere relasjoner til blant annet kirke-musikkutdanningen, om ikke i eget hus, så i et mye mer strukturert samarbeid med andre nærliggende hus. Gudstjenestereformen og trosopplæringen er typiske uttrykk for dette behovet.

Tro og kultur

Fra Kirkemøtets talerstol i 2002 gikk det ut en oppfordring til å prioritere ungdom og kirke. Behovet for faglig og forskningsbasert arbeid om ungdom, ungdomskultur og ungdomsteologi ble understreket. Og MF grep utfordringen. Det ble til det strategiske bachelorstudiet, "Ungdom, kultur, tro" som har store positive ringvirkninger inn i kirken.

Studier i tverrkulturell kommunikasjon, kunstforståelse og andre kultur og samfunnsfag gir viktige bidrag til kirkens forståelse av sin samtid. Det er nødvendig med god teologisk ballast og forståelse av vår samtid. Det handler om å holde Bibelen i den ene hånden og nyhetsmedienes budskap i den andre. Det er avgjørende for kirkens fremtid.

MF og skolen

MFs engasjement for skolen er et annet eksempel. MFs betydning for skolen, dens formålsparagraf, KRL faget, og vi tror RLE-faget, har vært svært viktig for fagenes utforming. Her har MF gitt et viktig bidrag til skoleutvikling og kirkelig pedagogisk tenkning.

Internasjonalisering

Internasjonaliseringen med kontakt til en rekke kirkelige utdanningsinstitusjoner verden over og student- og lærerutveksling, har hentet hjem viktige og fornyende impulser til hele vår kirke, ikke minst fra den tredje verdens kirker.

Det som skjer på MF har stor innflytelse på hvordan kirker og menigheter i Norge orienterer seg utover.

Økumenisk åpenhet

MF har også tatt viktige og veloverveide grep for å utvikle seg som en relevant kirkelige utdanningsinstitusjon for andre kirkesamfunn enn Den norske kirke. Avtaler med andre kirkesamfunn om undervisning for deres kommende pastorer og prester setter spor i fakultetets liv. På den måten er MF blitt en økumenisk aktør og et økumenisk møtested, og kanskje til og med et arnested for nye økumeniske relasjoner fordi studentene blir kjent med hverandre - før de senere møtes som prester for ulike kirker.

Faglig ressurs for kirken

Den norske kirke trenger MF som den faglige ressurs det er, enten det er som faglig bidragsyter til trosopplæring, ungdomsteologi eller menighetsutvikling. Vi er glade for den åpenhet MF viser for å ta på seg faglig relaterte prosjekter som kirken trenger utredet og bearbeidet. Menighetsutvikling er et slikt felt. Vi utfordrer MF til å arbeide med menighetsutvikling i en norsk folkekirketekst. Vi kan hente mange impulser fra den verdensvide kirke, men den nordiske folkekirkemodellen krever egen ekklesiologisk tenkning. Vi trenger nye strategier for både å utvikle kirken som folkekirke og som bekjennelseskirke.

Forankret undervisning

Den norske kirke trenger et MF som gir undervisning og utdanning for de som skal undervise i trosopplæringen, i konfirmasjonsundervisningen og de som skal undervise i religion i skolen. Det er det faglige innhold som teller. Solid innføring i kristendommens tekster, historie og verdier gir både kirke og samfunn viktige impulser.

Den norske kirke trenger prester som kan mye teologi, som liker å arbeide med teologiske spørsmål og utfordringer, som er glad i samarbeid og samtale med andre, som liker å lære noe nytt og som kan og vil formidle Guds ord. Kirken og verden, ja jorden, trenger Guds ord som lov og evangelium. Det er fortsatt svært god bruk for prester og forkynnere som kan

utlegge dem begge i et seriøst og dynamisk forhold mellom Skriften, kirken, tiden og tilhøreren. Den lutherske basis trengs både i de lutherske kirkene og i det økumeniske fellesskap. Kanskje vi nettopp i vår lutherske arv kan hente fornyelse til kirkens og troens liv, og finne løsninger for de store teologiske og etiske læremessige utfordringer vi i dagens kirker over hele verden står overfor.

MF har hatt en avgjørende betydning for Den norske kirke i sine første hundre år. Den endringsevne og strategiske satsning MF har vist gjennom de senere år, tyder på at MF også i fremtiden vil spille en avgjørende viktig rolle. Den norske kirke trenger Det teologiske Menighetsfakultetet (MF).

En enda større utfordring

Det er interessant å se at andre kirkesamfunn inngår avtaler og legger utdanning av sine medarbeidere til MF. Dels skyldes det mangel på egne ressurser, men også en erkjennelse av MFs gode kompetanse. Vi registrerer også at det er en utvikling av fagtilbudene på MF i samarbeid med noen andre kristne utdanningsinstitusjoner. Det er et sterkt behov for større tverrfaglighet i de kirkelige utdannings-tilbudene. Dette faller sammen med de poli-

tiske myndighetenes ønsker om større utdanningsenheter, høyning av kompetanse og mer rasjonell og økonomisk drift. Samtidig har kristen-Norge en rekke større og mindre skoler og utdanningstilbud som dels er knyttet til ulike organisasjoner, oppstått av teologiske og historiske årsaker. Mange av dem arbeider i dag for å få høgskolestatus. Det er skoler som gir utdanning i teologi, diakoni, pedagogikk og musikk. Men felles for de fleste av dem er at de er små og vil ha vansker med den nødvendige faglige kompetansen på høgskolenivå. Det handler også om mindre frittstående fagmiljøer og institusjoner som arbeider med ulike kirkelige fagområder.

Det er et stort behov for å gjennomtenke nærmere samarbeid og ressursutnyttelse mellom mange av disse. MF er den eneste frie, kirkelige utdanningsinstitusjonen som har størrelse, kompetanse og ressurser til å være et lokomotiv i en slik prosess. Samarbeid vil møte mange motargumenter både av strategisk og teologisk art. Men når andre trossamfunn kan finne det tjenlig å inngå samarbeid på tvers av økumeniske grenser, må det være mulig å gjøre liknende vurderinger innenfor Den norske kirkes rammer. MF kunne bli en bærebjelke i Norges første kirkelige universitet.

DET TEOLOGISKE
MENIGHETSFAKULTET
100 ÅR | 1908 - 2008

MF.NO/JUBILEUM: INVITASJON TIL ÅPEN DAG

I anledning Menighetsfakultetets 100-årsjubileum inviteres alle interesserte til å delta på Åpen dag lørdag 11. oktober kl. 10-1500. Fri entré.

Det blir en rekke spennende foredrag og seminarer, paneldebatter og et eget SPRELL LÉVENDE opplegg for barn i gymsalen. Noen høydepunkter (for detaljer, se *mf.no/jubileum*):

(Kl. 10.15) - Kjell Magne Bondevik:
Religion - kilde til konflikt eller forsoning?

(Kl. 12.45) - Svein Tindberg:
Forestillingen "Som skrevet står"

(Kl. 12.15) - Kardinal Walter Kasper:
The Present Ecumenical Situation: Current Challenges from a Roman Catholic Point of View

(Kl.13.15) - Panelsamtale ledet av Terje Hegertun: **Økumenikk i dag**

(Kl. 14.15) - **The Role of Religion in Inter-cultural Dialogue** - Introduction by Peter Schreiner and a panel discussion

Takk til medarbeidere som slutter.

I dette nummeret kommer de siste tekstgjennomgåelsene for innværende kirkeår, og med avslutningen av kirkeåret er det også tre av våre medarbeidere som har bedt seg løst fra vervet som tekstskribenter i LK. Det er Stephen Reid, Bjarte Nese og Sabine Anja Kjølsvik. Vi takker for den tiden dere har stilt dere til rådighet, og for det dere har bidradd med i de tekstgjennomgåelsene dere har levert, og vi ønsker dere lykke til med nye oppgaver og utfordringer.

SØNDAGSTEKSTEN

Bjarte Nese, Ingvild Helene Mydske Fallegård, Kjell A. Skartseterhagen, Eyolf Berg og Øystein I. Larsen

Bots- og bededag

26. oktober 2008

Preiketekst: Luk 13, 23-30

I vår kyrkje er Bots- og bededagen ein søndag der bot og omvendning er preget. Det er ein dag for ettertanke, meditasjon og anger. Dette er ei kollektiv handling. Men det er også eit individuelt fokus, der kvar enkelt kan gjere bot. Forma på gudstenesta er dempa. Det er ikkje blomar på alteret, og det som minner om glede, er teke ut av gudstenesta. Denne dagen stiller ein seg framfor Gud utan skjold og rustning. Ein vil be om nåde frå Gud.

Ved store og dramatiske hendingar har kyrkja opp gjennom åra hatt dagar der ein har gjort bot for misgjerningane sine. I gammaltida kunne det bli utlyst Bots- og bededag ved større katastrofar, eller når pest herja. I Danmark-Noreg skal Bots- og bededag i 1668 ha blitt sett til ein fast dag kvart år. No er det Bots- og bededag siste søndagen i oktober.

Til Teksten

Å gjere bot kan vel falle mange tungt om hjarta. Det er ikkje alltid populært når nokon ber oss

om å endre livet vårt. Slik har det vel vore til alle tider. Profetar som Jeremia måtte betale ein høg personleg pris for å forkynne bodskapen til kongen. Døyparen Johannes måtte late livet, etter at han gjennom lengre tid hadde oppmoda Herodes om å vende om. Det har vel ikkje vore så lett for dei. Så når eg synest det er vanskeleg å forkynne på Bots- og bededag, så trur eg ikkje at eg er åleine. Det treng kanskje ikkje vere så lett heller. For ein slik bodskap bør vere gjennomtenkt og presis. Både med omsyn til kva ein seier, - og kva ein utelet.

Preiketeksten er altså henta frå Lukas-evangeliet kap. 13. Innleiinga byrjar med det store spørsmålet: "Herre, er det få som vert frelste?" Spørsmålet er stilt negativt. Men her hjå Lukas, unnlet Jesus å svare direkte på spørsmålet. Han svarar heller med ei positiv oppmoding om å streve for å komme gjennom den tronge porten! I parallellteksten (Matt 7,13-14) hjå Matteus, vert det derimot sagt eksplisitt at det er få som finn vegen og porten til livet.

Det vert brukt eit hardt språk, og biletruken gjer det vanskeleg å misforstå bodskapen: Ein dag skal herren i huset stenge døra, og då begynner festen for dei som er innanfor. Dei

som kjem for seint, må bli ståande att utanfor. Lukas beskriv ein dobbel utgang på livet. Livet i denne verda kan ha konsekvensar for det neste. For Herren som dei ropar på, hevdar at han ikkje veit kvar dei kjem i frå. Han kjenner dei ikkje. Sjølv om dei bed om å få komme inn, og prøver å minne han om at dei har ete og drukke saman med Herren, slepp han dei ikkje inn. Han avviser dei med harde ord. "Gå bort frå meg, alle de som gjer urett!" For å komme inn på festen, må ein bli attkjend av verten. Men kva må til for at verten skal kjenne oss?

Tre perspektiv i teksten

I alle fall tre forteljingar i Lukas-evangeliet synest eg er relevante for å "løyse opp" denne teksten. Det er: Den rike mannen og Lasarus (kap 16) Farisearen og tollaren (kap 18) og Jesus og den rike mannen (kap 18).

Siste setninga i tekstavsnittet vårt peikar på eit rollebyte i himmelriket. I historia om den rike mannen og Lasarus viser Jesus akkurat dette. Den rike mannen disponerte rikdommen sin feil. Han levde i fest og prakt dag etter dag. Han kledde seg i lin og purpur. Livet han levde gjorde han blind for den naud som var i hans umiddelbare nærleik. For Lasarus låg på hans eiga trapp, full av verkebyllar. Men den rike har ikkje skjønt at rikdom medfører eit ansvar. For han kunne lett ha endra situasjonen til Lasarus og mange andre naudlidande. Men han gjorde det ikkje. Det var så mykje lettare å bruke av rikdommen sin til å nyte sitt eige liv, framfor å følge opp den sosiale forplikting som kjem av rikdom. Slik vart det til at den rike mannen må sjå at rollane deira er blitt bytta om i himmelriket.

Når Jesus møter den rike mannen, handlar det igjen om rikdom. Men perspektivet er litt annleis. Mannen spør Jesus kva som skal til for å komme til himmelriket. Denne mannen er sannsynlegvis meir medviten om kva forplikting som følgjer med rikdom. For han er lovlidig og har gjort grep for å kunne leve eit rettvist liv. Det burde jo vere nok! Men Jesus forventar at han skal gje *alt* han eig til dei fattige. Det klarar han ikkje å gjere. For han er naturleg nok knytt til rikdommen sin. Men Jesus vil at han skal forstå at porten til himmelriket er smal. Så han kan ikkje få med seg noko som helst. Då er det betre å gi vekk rik-

dommen, slik at den ikkje går til spille når han dør. For ved å gi, kjem skatten i himmelen til syne. Den rike tenker meir på rikdommen sin, enn å vinne himmelriket. Slik er den som eig mykje bunden til denne verda, og dermed kan porten virke enno smalare for den som er rik. Så smal at det er umogleg for eit menneske å komme inn i det.

Det er perspektivet i den siste historia og farisearen og tollaren. Her vert også rollane bytta om, i og med at det er tollaren som går rettvist ut av tempelet og ikkje farisearen. Årsaka er bønnene som blir bedne. For farisearen takkar Gud for at han er betre enn andre. Kort sagt er farisearen sjølvrettvis. Han meiner tydelegvis at han ikkje treng nåde frå Gud. Tollaren derimot, lever eit umoralsk liv, og veit at han treng nåde og tilgjeving i stort monn. Han har innsyn i sine eigne manglar. Synda i livet hans får han til å rope "Gud ver meg syndar nådig". Slik får han då også nåde. For han stiller seg naken framfor Gud. Han treng Gud - slik som alle andre.

Bot og nyskaping

Døra til himmelriket er smal. For ein får ingenting med seg gjennom den. Gud ser heller ikkje på sosial rang, tvert imot kan rikdom og ære gjere det vanskelegare. For det bind tankane til feil stad, og til dårlege verdjar. Porten til himmelriket er så trang, at det berre er mogleg for Gud sjølv å føre eit menneske gjennom den. Den som leier oss gjennom er Jesus, gjennom si forsoningshandling på krossen. Slik har Gud sjølv sikra at vi blir gjenkjent av verten for den himmelske fest. For om porten til himmelriket er smal, så er dørene til kyrkja opne. Her vert nåden frå Gud forkynt, og menneske blir fortalt at det er Gud sjølv som bringer oss til himmelriket. Her er fokuset "dei mange" eller "alle" og ikkje dei "få". For evangeliet om nåde og frelse skal forkynnast for *alle*.

Ved å ta imot Guds nåde kan ein få auge på fleire av Guds gaver. Slik er Bots- og bededag meir enn ein dag for ettertanke bot og anger. Det er også ein dag for gjenoppretting og fornying. Men sjølv om Gud tilgjer og gløymer vore brot, er det ikkje sikkert at våre medmenneske gjer det. Ein kan ikkje forvente det same av sine medmenneske som av Gud! Men sjølv om tilgjeving frå Gud ikkje betyr straffe-

rabatt i denne verda, kan tryggleiken i Guds nåde hjelpe menneske til å leve med dei straffer og problem som må handterast som følge av feila som er gjort. Så kan overtvinga om at alle treng tilgjeving oppmuntre menneska til å vere audmjuke og forsiktige med å dømme andre sine feil, og overlate den store dommen til Gud. For alle treng Guds nåde. Ingen kan skjule seg for Gud som dommar. Det hadde tollaren skjont - ikkje farisearen. Det betyr ikkje at det å gjere bot er å leggje all sjølvtilitt eller alt sjølvbilete i grus. Bota skal ikkje føre til meir øydelegging. Tvert imot, den skal opne opp for noko nytt og frigjevande.

Eit par salmar: NOS: 312 S97: 27

BJARTE NESE

Allehelgensdag

2. november 2008

* T Åp 21,1-7

Til dagen:

Denne dagen i kirkeåret henger sammen med dagen før og dagen etter. Kvelden før allehelgensdag kalles allehelgensaften og har gamle tradisjoner her i landet. Den ble kalt *helgemesse* eller *aldermesse* og var merket av på primstaven som minnedag for de helgener som ikke hadde fått sin egen dag. Det er denne dagen, kvelden før allehelgen, vi kjenner som Halloween. Halloween har de senere årene blitt mer synlig med sine opptog av barn, iført nifse forklæringer og "dødningshoder" av utskårne gresskar med lys inni. Tigging på dørene, "trick-or-treat" (som kan oversettes med "knepe eller knask") er vanlig. I denne formen blir Halloween først og fremst forbundet med moderne amerikansk barnekultur, men skikken er eldre enn så. Irske immigranter intro-

duerte Halloween-feiringen for nordamerikanerne på slutten av 1800-tallet. Dagen ble brukt som en anledning for fattigfolk til å tigge. Det ser vi rester av i "Knepe eller knask" i dag.

Allehelgensdagen feires til noe ulike tider i de ulike land og kirkesamfunn. I Norge er allehelgensdag lagt til første søndag i november som en festdag til minne om de døde - for den katolske kirke til minne om helgener og martyrer. Allehelgensdagen har gått over fra å være Alle Helgners dag til å bli Alle dødes dag, og da med vekt på den/de døde i nærmeste familie. Vi minnes de døde og takker Gud for dem som stod oss nær. Det har blitt vanlig å minnes de døde ved å tenne lys på gravene, en skikk som har opphav fra den katolske kirke. Kanskje har vi også noe å hente fra den katolske kirke og deres allehelgens feiring i dag? Dagen etter kalles Alle Sjelers dag.

Tekstene:

Ser vi på tekstene for allehelgensdagens gudstjeneste er det frelsens dag, framtidens evighetsrike der rettferdighet bor som råder. Vi løftes litt ut av vår egen hverdag, her er døden en realitet, og vi ser inn i en framtid med Gud, uten død, tårer, sorg. Vi skuer den nye himmel og den nye jord. Allehelgensdagen knytter menneskene nærmere hverandre, også båndet mellom de som har gått foran oss, de døde, med oss som fortsatt lever.

Saligprisningene fra bergprekenen har jeg alltid tenkt på som et fantastisk håp for mennesker som lever under noe andre vilkår enn meg. For mennesker som sulter, tørster etter rettferdighet, mennesker som opplever stor urett og sorg - det tegnes opp en fremtid med opprettelse og håp! Og håper bare vokser seg sterkere gjennom dagens tekster. Frelsen tegnes konkret opp i Jesaja teksten, her er det snakk om konkrete bilder på sjelens frelse - du skal ikke brenne deg, du skal ikke sulte og ikke tørste, du skal gå ut og komme fram og bli ledet til kildevell.

Dagens pretekst bygger videre på håpet, og nå tegnes det opp med et av de vakreste bildene jeg kjenner fra Det Nye Testamentet. Teksten så mange av oss har et forhold til, teksten som leses i begravelse etter begravelse. Teksten som løfter vårt liv her og nå inn til livet som skal komme. En dag...

Strøtanker til en preken:

Dødens tema krever varsom behandling. Mennesker i kirkebenken bærer på erfaring jeg ikke kjenner til. Istedet for en "prate-preken" vil jeg nok velge noe mer poetisk, noe med musikk, noe med stillhet, noe med lys og bibel-ord.

Se, Guds bolig er hos menneskene - tenk tilbake til ørkenen. Israelsfolket var på vandring i ørkenen. I dager og netter, uker, måneder og år vandret de i sanden. Moses viste veg, og Aron bar kanskje bagasjen... De hadde med seg teltutstyr, og hver gang de slo seg ned, ble det store teltet reist. Tabernakelet var Guds bolig blant folket på vandring. Gud ventet ikke bare ved reisens mål, Gud gikk med, i støvet, gjennom havet, opp på fjellet. Foran dem og bak dem. I tabernakelet stod paktkisten, der lå de to steintavlene med budene på. Gud var med, og folket hadde et ansvar i nærværet.

Han skal bo hos dem, og de skal være hans folk, og Gud selv skal være hos dem.

Å ta bolig i blant oss betyr å slå opp sitt telt. Gud har slått opp sitt telt i blant oss, her på vår store campingplass. Han deler våre kår, i hytte eller slott jeg bor... Han ble ikke bare en av oss, som barnet i krybben, han flyttet også inn blant oss. Blant oss som han har skapt, men som ikke alltid kjenner ham igjen. For barnet i krybben vokste. Barnet i krybben ble mannen på korset. Og i mellom disse to himmelske hendelser på jorden levde han et helt liv.

Han skal være deres Gud.

Ser du Guds bolig i ditt livs ørken?

Han skal tørke bort hver tåre fra deres øyne

Hver tåre! Det er mer enn de fleste barn opplever i sin barndom. Det er mor og far som først og fremst tørker tårer. Manges tårer blir aldri tørket bort av annet enn ord, eller stillhet, vond stillhet. De tørker ikke, de bare størkner inn i huden. Barnet vokser opp, voksne menneskers tårer blir ikke så ofte tørket bort. Kanskje av egen hånd eller genserarm. Johannes åpenbaring skriver om Gud som en mor og en far som fortsetter å være trøstende og tilstede også etter at barndommen er over. Hver tåre, gjelder hele livet.

og døden skal ikke være mer, heller ikke sorg eller skrik eller smerte.

Tenk at skriket også skal stilne. Skriket som er det første et menneske gir fra seg. Skriket som den nybakte mor og far vil høre. Skriket skal også stilne en gang. Det vonde skriket som kommer fra dypet når livet raser. Skriket som ikke kan planlegges og ikke kan stoppes. Redselens stemme, sorgens rop, maktesløshetens språk.

Ikke død, ikke sorg, ikke skrik, ikke smerte." Det er for underfullt til å skjønne, det er så høyt at jeg ikke kan fatte det." Salme 139.

For det som en gang var, er borte.

Også slutter det ikke her, det slutter aldri her:

Se, jeg gjør alle ting nye.

Bønn: Vær fortsatt ved vår side når stormen stilner av.

Vær nær oss når vi søker til våre kjæres grav.

Gi at vi aldri mister velsignelsen fra dem, men alltid bærer med oss det gode de bar frem.

(S. Ellingsen i Norsk Salmebok 864,2)

**INGVILD HELENE
MYDSKE FALLEGÅRD**
Komminister i Torslanda

26. søndag etter pinse

9. november 2008

Lesetekster Amos 4,6-8.12-13. 1 Tess 5,1-5.

Evangelietekst Lukas 17,20-30

Til tekstene

Nittedal og Hakadal er for tida høringsmenigheter for den nye gudstjenestereformen. Det betyr at evangelielesningen er et mer markant liturgisk ledd enn tidligere (slik hos oss). Evangeliet leses i midtgangen. De andre lesningene har allerede skjedd, og i tillegg rammes evangeliet inn av bibelsk salme. Det aner

meg derfor (profeti?) at prekenen i framtiden vil forholde seg mindre ut fra én -i- "prekenetekst" som i dag, men at alle tekstene blir tekster som prekenen orienterer seg ut fra sammen med søndagens karakter i kirkeåret. I tekststilfanget som prekenen tar utgangspunkt i, vil den bibelske salmen for dagen klinge med - sammen med bønnetekstene; enten det er en samlingsbønn (i starten), en kollektbønn eller en forbønn. Søndagen har bare én tekstrekke da søndagen er sjelden (kirkeår med tidlig påske). Tiden vil vise om min profetiske anelse har hold i seg. I så fall ikke verdens undergang, selv ikke når teksten skulle handle om den! Det gjør vår tekst - men fokus er et annet: Guds rikes og Menneskesønnens komme.

Dagen, teksten og kirkeåret.

"Dypt heller året i sin gang" og kollektbønnens ordvalg får en nesten til å tenke på nyttårsaften: *"Herre Gud, du som har tider og timer i din hånd..."* (NoS 257). Vi har nettopp feiret Allehelgensdagen som kommer etter Bots- og bededag. Vi skuer framover mot siste søndag i kirkeåret og første søndag i advent. Det er mye tematikk som er felles for disse dagene, og dette kan med fordel prege gudstjenestefeiringen 26.søndag etter pinse; det er god timing! Det handler om gudsrikets komme - her og nå og også på den store dag: Kongenes konges og Menneskesønnens komme - i våre liv og som den tronstigende. Teksten handler om begge deler. På fariseernes spørsmål svarer Mesteren at *"Ingen vil kunne si: Se her er det! Eller: Der er det. Guds rike er iblant dere"*. Men til disiplene sier han rett etterpå *"For likesom lynet, når det blinker, lyser fra himmelbryn til himmelbryn, slik skal det være når Menneskesønnen kommer til syne!"* Det er en dommedagstekst - men samtidig er det en lengselstekst. Det minnes om Sodoma med ild og svovel, men samtidig om at en tid kommer da dere skal lengte etter en av Menneskesønnens dager. Lengsel etter livsfornyelse her og nå - og lengsel etter at *"en dag skal rettferdigheten seire - en dag, skal vi danse, skal vi feire"* (Bjørn Eidsvåg). Fra Bots- og bededag og Allehelgensdag har vi mye bønn og lengsel å lære. Av Domssøndagen har vi mye alvor å ta inn over oss, og av første adventssøndag har vi en repetisjon i vente om at livet er fullt av nye begynnelse. La søndagen heller få et lengsels-

perspektiv enn et skremmelsperspektiv, mer bønnesøndag enn domssøndag. Gjenopprettelse mer en katastrofe. Mer trøsteprofet enn svovelpredikant! Det var Mesteren som lærte oss å be med mye lengsel og få ord: *"La ditt rike komme"*.

Evangelieteksten.

Teksten Lukas 17,20-30 kan deles i to deler: Svaret til fariseerne (vv 20-21) og påfølgende disippelundervisning (vv 22-30) (Vår tekst slutter med vers 30, men talen fortsetter i samme stil til vers 37). I den første delen innleder fariseerne med et spørsmål. Det introduserer en apokalyptisk tematikk: Når skal Guds rike skulle komme? Svaret de får, er uventet for spørsmålsstillerne. De får noe å tenke på! Disiplene i tekstens andre del får derimot full pakke. I første del er Guds rike tema. I andre del er Menneskesønnen og hans komme tema. I siste del får disiplene en utlegning om hvordan det da skal gå. Disiplene er tilhørere til alt. Til fariseerne har Jesu et svar med en polemisk brodd. Disse var fiendtlig innstilt, og en må oppfatte spørsmålet som om de vil sette ham på prøve. Han svarer hemmelighetsfullt med at Guds rike er iblant dere - men underforstår: Ved meg, ham som dere vil forkaste. Av begge tekstdelene kan den (for oss) aktuelle gudsricketeologi utledes: Guds rike er nær der Jesus er nær. Guds rike er samtidig nærværende og noe som skal komme. Akkurat som Jesus er nær i ordet og sakramentet men i den forstand at både ordet og sakramentet inneholder løftet om framtidshåpet.

Menneskesønnens dager er "Her & nå" så "Se & hør!" På bakgrunn av det lar den umiddelbare fortsettelsen seg forstå: Det skal komme dager - og da skal dere lengte etter ham, lengte etter hans "Lys og varme", intensiteten, myndigheten, hans kraftfulle og kjærlige gjerninger. Det vil ikke nytte å si "se der", fordi når han kommer, vil det overgå all forestillingsevne. Samtidig understrekes overraskelsesmomentet (også i leseteksten "som en tyv om natten"). Folk skal drive med sitt, plante, ta opp lån, bygge hus, trene til nye olympiader og reise på ferie. Menneskesønnen skal bryte inn i det alt sammen. Verdens husstand skal oppleve et plutselig innbrudd: Verden vil gå under med skoa på! En kraftig

tekst! Som hos meg vekker gamle minner fra Guds Fred-samlinger på 1970-tallet og med kristenrockeren Larry Normans vise "I wish we've all been ready" (Å var vi alle rede). I Gregers Lundhs tekstversjon lyder det i siste verset slik: "En mann og kvinne i sin seng, han ser et lys, hun er tatt hjem til Gud. Å, var vi alle rede." (jfr vers 34).

Preken: Hvordan spørres det i dag?

Fariseerne spurte en gang den gang. Hvem spør i dag? Hvem spør etter Guds rike i dag? Forsøk å identifisere disse! Gi eksempler! Eller velg eksempler. Spør: Hvordan ville de ha spurt - hvis de hadde spurt!

Eksempler: En gang spurte dåpsforeldre presten sin når Guds rike skulle komme. Hva svarte presten? "Det kommer i dåpen. Det kommer i aftenbønnen. Det kommer ved verdens ende." En gang spurte den mest bråkete konfirmanten kateketen sin når Guds rike skulle komme. Hva svarte kateketen? En gang spurte lokallagslederen for humanetikere i et avisinnlegg med polemisk brodd? Hvem svarte - og hva ble svart.

Kan spørsmålet ha en annen karakter - eller være uttrykt på en spesiell måte:

En gang spurte en i den avdødes nærmeste krets om når hun kunne få se sin kjære mann igjen - noen som mistet sitt barn tidlig likeså. Kan det settes ord på lengselen etter Guds rikes komme? I hvilke situasjoner spør man dette spørsmålet? Er det et aktuelt spørsmål for mennesker i dag? Spør jeg? Spør du? Dette spørsmålet! Er det viktig for meg/deg når og hvordan Guds rike kommer: "Høye hall og dype dal skal vike".

Hvem tar spørrene på alvor? - slik som Jesus. Kan vi komme med svar som får mennesker til å tenke videre, slik som Jesus gjør i teksten? - tenke i retning av Jesus?

Spør du av frykt - eller spør du i lengsel? Hvordan kan gudstjenesten/prekenen vekke lengselen opp av søvnen, grave vekk frykten og la lengselen oppstå? Kan vi vende frykt til lengsel?

Tegn på Guds rikes nærvær

Hvor er tegnene på Guds rikes nærvær allerede blant oss? Sett navn på dem. Kan vi formidle også at disse tegn også er profetiske tegn på

fullendelsen en gang. Dåpskjolen: Er tegn på Guds rike iblant oss - Gud handler gjennom ord og sakrament. Samtidig er kjolens hvite farge et profetisk tegn om det som skal komme: den store, hvite flokk. Nattverden: Niste på pilegrimsveien her og nå - men forsmak på himmelsk måltid. Men andre og mer beskjedne tegn: aftenbønn, lovsang, kirkegang, nabotjeneste. Tegn i lokalmiljøet: kamp mot destruktivitet, mobbing, narkotika, ensomhet. Hvordan få fram det profetiske i de gode gjerninger troen kan gi. Det kan være et spennende prosjekt å sette navn, lokale navn, på alt dette. Overraskelsesmomentet: Også dette er tegn! Tegn på at Guds rike er iblant dere. Identifiser, lokaliser Guds rike i din sammenheng!

Salmeforslag:

Før preken: 586 "Lovsyng Herren! Han er nær!". / 268 "Herre Gud, ditt dyre navn og ære" (ev. 259 "Herre når din time kommer"). 943 "Måne og sol". Etter preken: 196 "Døden må vike for Gudsrikets krefter". Nattverd: 654 "Usynlig er ditt rike". 860 "Å salige stund som i håpet vi venter". I mitt salmevalg ønsker jeg å bevare lengsels- og bønnepreget. Det er den som søker som skal finne og den som banker det lukkes opp for! "Den som nøder et menneske til å søke - hjelper det til å finne!" (Kierkegaard)

Poetisk apropos til "Hvor er Guds rike?" fra Olav H. Hauge:

"Mange års røynsle med pil og boge

Det er den svarte prikken midt i skiva du skal treffa, nett den, der skal pili stå og dirra! Men nett der treffer du ikkje. Du er nær, nærare, nei, ikkje nær nok. So lyt du gå og plukka upp pilene, gå tilbake, prøva på nytt. Den svarte prikken tergar deg. Til du forstår pili som stend der og dirrar: Her er òg eit midtpunkt."

Et skikkelig blinkskudd! Signa tur!

KJELL A. SKARTSETERHAGEN

Sokneprest i Nittedal

27. søndag etter pinse

16. november 2008.

Matt. 13,31-33.

Lesetekster: Sal 98,1-8 og 1 Kor 15,24-28

Innledning

27. s. e pinse er en dag vi ikke får så mange anledninger til å preke over. Derfor har dagen også fått bare én tekststrekke. Sist - og faktisk eneste gang - undertegnede prekte over denne teksten, var i 1989.

Plasseringen i kirkeåret.

Kirkeåret går mot sin ubønnhørlige slutt. Det gjør også den verden vi kjenner av egen erfaring og opplevelse. Men nettopp når det ser ut for at alt er slutt, begynner å tegne seg noe nytt for øynene våre: Ut av det lille vokser det store, det som trenger seg fram og ikke lar seg stoppe. Ut av det som er i ferd med å gå under, trenger det seg som aldri i evighet skal ta slutt. Når disse linjene leses, er undertegnede i ferd med å legge ut på en reise for å besøke noen av kristenhetens eldste steder, steder der våre troende brødre og søstre lever under til dels vanskelige kår. De holder ut, i vissheten om at de en dag skal få oppleve en glede og en herlighet som er verd så mye mer enn det de må lide i denne verden, når den dagen kommer at Han som selv bringer himmelriket til oss, står igjen som den ene, evig seirende, og Gud har lagt alle Hans fiender som skammelig for Hans føtter.

**Hvordan møter himmelriket oss?
- og hvordan møter vi himmelriket?**

Et lite barn i en stall, en mishandlet mann på et kors, 11 fattige menn fra Galilea - hva er det å by vår tids opplyste og velstående mennesker? Og så måten det bys frem på!:- en tjukk bok som de færreste orker å lese (Den nyeste oversettelsen vår er på ca. 1430 sider.), tre håndfuller lunkent vann over hodet på småungene, en skvett doven vin og en bit kjeks som nærmest smaker papir, en gudstjeneste som virker stiv og fremmed for folk flest, og ledere som ikke følger med i tiden og stadig gjør seg upopulære ved å tale imot folkemeningen. Når vi ser alt det store og fantastiske som mennesker har bygget opp, og som vi tilbys å fylle livet med, virker kristendom og Kirke og alt som har med det å gjøre, det virker unektelig

smålatent ved siden av. Hvis det virkelig finnes en Gud, så må Han da kunne markedsføre seg på en bedre måte, tenker mange. Og ikke så rent få har tatt saken i sine egne hender og virkelig gått inn for å markedsføre Gud. Metodene har vært forskjellige, men drivkraften har hele tiden vært den samme: Man er ikke fornøyd med den måten Gud markedsfører seg.

Der går en sammenhengende rød tråd fra lykkeprofetene i GT via kirkelige maktpolitikere i middelalderen og frem til vår egen tids radikale forsøk på å forandre hele trosgrunnlaget til en allmenn religionsfilosofi som kan vinne tilslutning blant folk flest, eller til aktivtetskirken som blir så opptatt av alle de positive aktivitetene, alle disse aktivitetene som appellerer til folks ulike interesser, at man glemmer, eller ikke får tid til, å konsentrere seg om Kirkens hovedsak.

Men midt oppe i alt kaoset finnes der en person, et budskap, et bad, et måltid og et fellesskap som ikke har latt seg avskaffe på tross av snart 2000 års forsøk på å markedsføre Gud! Personen er Jesus Kristus, Guds Sønn. Budskapet er Bibelen, Guds ord til oss, overlevert fra slekt til slekt gjennom årtusener med så stor omhu at den oversettelse av Bibelen som vi har idag, inneholder nøyaktig det samme budskap som da det opprinnelig ble skrevet.

Badet til gjenfødelse ved Den Hellige Ånd, det er dåpen, uten hvilken intet menneske kan komme inn i Guds rike, dåpen som blir nedvurdert, ja, beint ut foraktet av alle som vil gjøre frelsen til menneskeverk.

Måltidet er nattverden, Jesu Legeme og Blod, like virkelig og reelt som at jeg nå står her på denne prekestolen. Det gis til alle som kommer til Herrens alter, uten spørsmål om status eller fortid, til frelse og evig liv for hver den som våger å tro at vi i dette måltidet møter Herren selv. - Nattverden, dette mest nærgående møte som kan tenkes i tiden mellom himmelfart og gjenkomst - og likevel så skammelig behandlet. Kristne i hopetall fornektet dens sanne vesen ved å hevde at det bare dreier seg om bilder og symboler, eller ved å hevde at vi ikke trenger den så ofte som råd er, dette eneste av nådemidlene som Kristus på noen måte knyttet ordet ofte til, et faktum som forplikter oss til

hyppig bruk, slik også Martin Luther påpeker.

Fellesskapet har sitt sentrum i gudstjenesten, vel å merke i den fullstendige gudstjenesten der menigheten vender seg til Herren i bønn, mottar veiledning fra Hans Ord og tar imot Ham selv i nattverden. Fra dette sentrum sendes vi ut som Kristi vitner i en verden som i snart 2000 år har søkt å bringe vitnesbyrdet om den korsfestede og oppstandne Herren Jesus Kristus til taushet.

Intet av det vi ser, imponerer verden. Sammenlignet med alle menneskelige storverk synes det så smålig, ja, nesten usselt, men i dette tilsynelatende smålige ligger der en Åndens kraft som trenger frem og erobrer stadig nye mennesker for Kristus - og for fremtiden, for himmelriket.

Tanker omkring prekenen.

Det er ingen lett tekst å preke over, og dens plassering i kirkeåret gjør den ikke lettere. Slutten av kirkeåret er en alvorlig tid, en tid til selvransakelse og ettertanke. Det gjør det naturlig å tale lavmælt over denne teksten. Samtidig peker den fram mot det som skal komme, og det som skal komme, kan vi gjerne male for tilhørernes ører og øyne med bred pensel og sterke farger. Jeg tror begge tonene, den stille, alvorlige og den jublende, forventningsfull, må være med på denne dagen. For målet med prekenen denne dagen må jo være å vise menigheten at i troen på Jesus Kristus er himmelriket, det riket som overgår alt vi er i stand til å forestille oss, vårt. Antakelig er det, igjen med tanke på plasseringen i kirkeåret, på sin plass å minne om at den dagen da himmelriket framstår i all sin herlighet, nærmer seg, selv om vi fortsatt ikke vet mer om dag og time enn våre forgjengere gjorde.

Salmeforslag:

64
131
234,1
86
514
657
505

EYOLF BERG
Prest

Siste søndag i kirkeåret (Domssøndagen)

23. november 2008

Prekentelest: Matt 25,1-13

Lesetekster: Jes 51,11-15; Åp 22,12-17

Betraktning

Å komme til stengt himmeldør--: Hvem eier det problemet? Er ikke det like mye Guds problem, som mitt? Vil ikke Gud redde flest mulig innenfor?

Tid:

Vi har ofte så lite tid – i dag, men i forhold til evigheten gir vi oss all verdens tid

Siste frist?

Det er vel noen tilleggsminutter?

Teksten

Lignelsen om brudepikene henger tett sammen med de foregående og etterfølgende tekst-avsnittene i Matt 25:

Det handler om beredskap og forvaltning.

Beredskap i forhold til at Menneskesønnen skal vende tilbake. Tidspunktet er ikke kjent, men likesom naturen viser tegn til å innlede vekstsesongen, "Lær av fikentreet!", 24,32ff, slik skal vi mennesker lese tidens tegn og forberede oss på dette sluttkapitlet i verdensløpet. Da vil også skjulte skiller bli avslørt: Skillet mellom den tro og kloke og den dårlige tjener, "Vær forberedt!", 24,37-50.

Etter vår tekst settes fokus på forvaltningen av alt det vi har fått, "Lignelsen om talentene", v 14ff, og til sist den endelige avregningsdagen på dommens dag, "Dommen", v 31ff.

Vår tekst handler om hvor avgjørende det er å forberede seg i tide, men den taler bare i billedspråk om hva denne beredskap konkret består i.

Fortellingen bygger vel på konkrete bryllupsskikker, men de er vanskelige å belegge i detalj. Vår nyeste bibelrevisjon har tilføyd en fotnote som søker å tilrettelegge bakgrunnen: "Brudens venninner samlet seg i hennes hjem. Om natten hentet brudgommen sin brud og førte henne og venninnene til sitt eget foreldrehjem, der bryllupet ble holdt."

En slik forklaring advarer indirekte mot å behandle fortellingen som en konstruert, allegorisk oppbygd historie, bestående av (faste) bildeelementer og bør gjøre oss varssomme med å utlegge fortellingens enkelt-

elementer med en dypere betydning. Selve bryllupsmetaforen er ellers knyttet til Messias' komme, 22,1ff. Jfr Joh 3,29.

Ellers er det en påfallende sammenheng til bildebruken og det endegyldige alvor som hviler over ordene i Luk 13,24ff: Den lukkede døren og det sterke, nesten brutale: Jeg kjenner dere ikke.

De kloke betegnes med samme ord (*fronimos*) som den forutseende husbyggeren, han som bygde slik at det kunne stå seg i den store prøven, Matt 7,24ff, i kontrast med den uforstandige (*mårós*) som handlet kortsiktig.

Det er altså ikke sønnen som feller dem, de falt alle i søvn. Det er den mentale sløvheter overfor fremtiden, som utgjør forskjellen.

Teksten avsluttes med en oppfordring til våkenhet.

Fortellingens sum er et Beredskapens AT, men ikke dens HVORDAN.

Preken

Domssøndagen er en dag i kirkeåret som utfordrer manges gudsbilde: Den absolutte Gud. Gud som har stengt døren for godt. En Gud som setter en frist, der det ikke slingsringsmonn. Det er et gudsbilde som bryter grunnleggende med alle hjemmegjorte forestillinger om den rimelige Gud.

En nådig Gud er vel en rimelig Gud? Kanskje denne søndagen er en anledning til å skjelne mellom de begrepene. Hvis nåde faller sammen med vår oppfatning av hva som er rimelig, da er vi virkelig ille ute. Da blir evangeliet en rimelig utgave av loven, som styres etter hva vi tenker er rimelig ettergiveness: – Og hvem kan da bli frelst...? Nåde sprenger grensene for all rimelighet, men den opphever ikke Guds ukrenkelige hellighet. Den springer ut av den.

Enkeltheter i teksten skal ikke utlegges, likevel er det et trekk som skurrer når vi hører den lest. Skurrer på en måte som kan forstyrre budskapet i teksten. De som har gått tomme for drivstoff til lampene, ber om å få hjelp, men blir møtt med en kald og snusfornuftig avisning: Det er ikke nok for oss alle. Hvilken kontrast det er i forhold til 1. Rekkens tekst, avslutningen av kapitlet: Det dere gjorde mot en av disse mine minste, er gjort mot meg, 25,34ff. Et glass vann – en skvett olje...

På ny må vi lære å skjelne. Det fins en siste

dags grense: Overfor den grensen, foran den endelige dommen, står vi alene med ansvaret. Da er tjenesteveien slutt. Men underveis dit lever vi ikke for oss selv, men for Herren. Og den som lever for Herren, lever for hans mennesker og for hans verden. På den siste dagen, da vi står alene, skal vi nettopp ikke stå alene, når vi har det følge som har gjort alt for oss. På den siste dagen skal vi ha han som står der for oss. Frem dit skal vi gå med han som går med oss.

Den som har holdt oppgjør med tanke på oppgjørsdagen, slipper å bindes opp med tanke på det, og kan bruke sin oppmerksomhet, energi og ressurser (les: Talenter, 14ff) på dagen i dag.

To tanker i hodet samtidig, sier vi. I dette stykket er det egentlig samme tanke: Det fins et frigjørende forhold til domsperspektivet, som ikke lammer eller velger å la være å tenke på det, men som våger å ta det på alvor – og så bli for alvor fri. Da skal vi slippe å skjelve for undertrykkerens raseri (Lektieteksten Jes 51) og ta i mot innbydelsen: Den som tørster, skal komme, og den som vil, få livets vann for intet, (Lektieteksten Åp 22,17).

Prekensisse

Å ta beredskapen på alvor

Beredskap er ikke å leve i hjelpenn. Beredskap er å ha gjort forberedelsene.

- *Da skal vi ta fremtiden på alvor* (Våge å tenke fremover)
- *Da skal vi ta fortiden på alvor* (I Jesu navn får vi kvitte oss med tyngende fortid)
- *Da skal vi få ta nåtiden på alvor* (Dagen i dag trenger vårt liv)

Dette kan kombineres med de kjente ordene fra gudsmannens bønn i Salm 90:

- Lær oss å telle våre dager, v12 a, (ikke beregne gjenkomsten)
- så vi kan få visdom i hjertet, v 12 b, (men få evangeliets visdom)
- måtte du fremme våre hendes verk, v 17 b (frigjort til tjeneste)

Gudstjenesten

Høsten i kirkeåret har sin påskedag, med Domssøndagen har den også sin langfredag. Det salmetilfanget for langfredag er verd en gjennomlesning når vi forbereder Siste søndag

i kirkeåret. NOS 158, 8: ved den død du døde, /skal jeg deg frimodig møte/på den siste store dag. Men våkenhetsmotivet finner vi også i adventsavsnittene, men der mer i atmosfæren av den glade forventning, f eks NOS 14, v 3: Har lampen tent. Jesu komme i et mer frimodig lys finner vi jo flere steder, f eks 430.4: Jesus, la oss være rede -. Av salmene under dagens avsnitt i salmeboken er Blix' alvorstone verd å gi plass, NOS 255 og salmen på NOS 252 bærer middelalderens tone som en hilsen fra et univers der

mennesket vet noe om sin plass i forhold til den opphøyde Gud. Skulle en velge noe av dette, vil det kjennes godt også å gi plass for en av vår tids store salmestemmer: NOS 259: Herre, når din time kommer.

ØYSTEIN I. LARSEN
pensionert biskop

Luther forlag gratulerer Menighetsfakultetet med følgende bokutgivelse:

Anfinn Skaaheim

HERLIG ER STUDENTENS KALL!

Om studentlivet på MF på 60-tallet

Dette er en bok om mer eller mindre glade studieår på Menighetsfakultetet på sekstitallet i forrige århundre. Leseren må være forberedt på en skildring av et teologisk studentmiljø som kanskje skiller seg ut fra det en forventer og som har andre poeng enn det en ser for seg når vordende prester er samlet for å forberede seg til tjeneste i kirke og organisasjonsliv! Anfinn Skaaheim har tidligere utgitt i samme sjanger *Det største er at vi får være friske og Lykke på reisen.*

Kr 178,-

Luther Forlag

Besøk oss på: www.lutherforlag.no

FRA BISPEDØMMERÅDENE OG KIRKEDEPARTEMENTET

LEDIGE STILLINGER

Agder og Telemark bispedømme

Ledig stilling som sokneprest i Aust-Telemark prosti i Agder og Telemark bispedømme med Rjukan som tjenestested (2. gangs utlysning).

Stillingen som sokneprest i Aust-Telemark prosti med Rjukan som tjenestested er ledig. Rjukan er den byen i Telemark som ligger nærmest Hardangervidda. Tinn kommune har omtrent 6200 innbyggere, hvorav ca 4000 bor på Rjukan, som også er kommunesenter. Tinn-samfunnet er på flere måter todelt. Rjukan by er bygd opp med grunnlag i industrialiseringen på 1900-tallet og har en helt annen kulturhistorie enn bygdene rundt. I dag har Tinn kommune et mangfold av industri og service-næringer og et rikt kulturtilbud. Turisme er en næring i sterk vekst.

Rjukan er omgitt av mektige fjell og et vakkert og variert landskap med enestående muligheter for ulike friluftaktiviteter sommer og vinter. Det går en gondolbane fra Rjukan sentrum og opp på fjellet mot Hardangervidda. Gaustatoppen er det høyeste fjellet med sine 1883 m.o.h. Rjukan regnes som Nord-Europas beste sted for isklatrang. Kommunen kan by på et mangfold av muligheter innen idrett og kultur, alt fra alpint og ekstremспорт til sang og musikk.

På Rjukan er det barneskole, ungdomsskole, samt videregående skole og et godt utbygd barnehagetilbud. Det er sykehus, statlig asylmottak og alders- og sykehjem på Rjukan.

Kommunen har også kulturskole for barn.

Rjukan menighet har til sammen tre kirkebygg. De fleste gudstjenestene holdes i Rjukan kirke som ligger i sentrum. Kirken er en stor steinkirke bygd i 1915 og ombygd etter en brann i 1965. Kirkebygget rommer kontor til prestene, organist og kontorfullmektig, samt to menighetssaler. Dal kirke er en mindre trekirke fra 1775. Det er fem kilometer mellom Dal kirke og Rjukan kirke. Frøystul fjellkirke ligger i et vakkert landskap på fjellet, drøyt 20 kilometer fra Rjukan.

Rjukan menighet bærer preg av å være en folkekirkemenighet, typisk for by- og industri-samfunn. Kirkesøkningen er ikke høy, men oppslutningen på enkelte dager og arrangementer kan være bra. Menigheten forsøker å gå nye veier med lavterskelgudstjenester og skape møtepunkter gjennom barne- og ungdomsarbeidet. Det er et godt samarbeid med Rjukan barneskole og barnehagene om bestemte gudstjenester. Menigheten har jobbet målrettet med integrering av asylsøkere og flyktninger, og ønsker å være et inkluderende fellesskap.

I Rjukan menighet er det ansatt sokneprest, kapellan og organist i hele stillinger. I tillegg er det menighetspedagog, kontorfullmektig og klokker i små deltidsstillinger. Fellesrådet har også nå en ledig stilling som ungdomsprest/prostiprest, og det vil være mulighet for ektepar å søke begge stillinger. Forutsetningen for tilsetting i stillingen som ungdomsprest/prostiprest, vil være at stillingen som sokneprest besettes først.

Tinn kirkelige fellesråd omfatter Rjukan menighet samt soknene Mel, Atrå, Austbygd og Hovin i Tinn prestegjeld. I tillegg til kirkeverge i full stilling er det 10 tilsatte under fellesrådet.

Sokneprest og kapellan deler tjenestene seg i mellom. Ved tilsetting av ny sokneprest vil det bli en gjennomgang av oppgavefordelingen.

Ny tjenesteordning i Aust-Telemark prosti innebærer noe tjenesteutjevning mellom prestene i Rjukan og soknepresten i Tinn. Det er også satt i gang en prosess med mer tjenestefordeling mellom disse tre prestene. Ved avvikling av ferie, er det også aktuelt med tjenester i Hjartdal prestegjeld.

Vi ønsker en sokneprest som er initiativrik og samarbeidsorientert, og som kan jobbe målrettet for å gi et variert og godt gudstjenestetilbud med særlig fokus på barn og unge. Soknepresten er medlem av Rjukan menighetsråd.

Det er knyttet boplikt til stillingen. Tjenesteboligen ligger i et boligområde i gangavstand til menighetskontoret i Rjukan kirke. Huset er fra ca. 1920. Det har to stuer, kjøkken, bad og hjemmekontor i første etasje. Det er fire soverom og bad i andre etasje. Garasje.

Målformen på Rjukan er bokmål, soknene i Tinn har nynorsk. Søkere må bekrefte at de kan benytte begge målformer.

Stillingen lyses ut i følge ny tjenesteordning for prester i Den norske kirke gjeldene fra 1. juli 2004.

Den som blir tilsatt, må finne seg i :

- Endringer i tjenesteordning for menighetsprester og regler om lønnsforhold for geistlige tjenestemenn.
- Alle avgjørelser som måtte bli tatt med hensyn til tjenesten og tjenesteområde.

Arbeidsgiver vil kunne være åpen for å legge til rette for kombinasjonsløsninger i forhold til studier/etterutdanning for en nærmere angitt tidsperiode ved siden av arbeidet som sokneprest. Dette skjer i så fall etter nærmere avtale med arbeidsgiver.

Kvinner oppfordres til å søke.

Det blir stilt særlig krav til samlivsform i tråd med Arbeidsmiljøloven § 13.3.3.

Stillingen lønnes som sokneprest, kode 0930, lønnstrinn 53 - 67.

Pensjonsinnskudd. Godtgjørelser etter gjeldende satser.

Nærmere opplysninger om stillingen kan fåes ved henvendelse til Agder og Telemark bispedømmekontor tlf. 38105120 eller til prosten i Aust-Telemark tlf. 99085202.

Søknad med CV, referanser, kopi av vitnemål, attester og skjema for standardopplysninger ved søknad på prestestillinger i Agder og Telemark, må være sendt til Agder og Telemark bispedømmeråd, Postboks 208, 4662 Kristiansand S innen 17. oktober 2008. Skjemaet ligger på www.kirken.no/agder under fagområde/personal eller fås ved henvendelse til bispedømmekontoret.

Bjergvin bispedømme

Sokneprest i Nygård sokn med Nygård sokn og Laksevåg sokn som tjenestested i Laksevåg prosti.

Bjergvin bispedømme sin visjon er: "Sammen vil vi gjøre Kristus kjent, trodd, elsket og etterfulgt!"

Nygård sokn ligger i Laksevåg bydel, vest for Bergen sentrum, og menigheten har 4 417 medlemmer ved siste årsskiftet.

I soknet er det fire barnehager, to barneskoler, en ungdomsskole og en videregående skole. Samarbeidet med barnehager og skoler er godt. De to sykehjemmene i soknet inngår i turnus med de to aldershjemmene i Laksevåg menighet med andakt annenhver uke.

Det er et tett stabsfelleskap i Nygård og Laksevåg menigheter med ukentlige stabsmøter der begge stabene møter. Menighetene betjenes av to sokneprester og en kapellan, kapellanen har også ca 25 % tjeneste i Sælen menighet. I Nygård sokn er det i tillegg menighetsarbeider i 80 % stilling, kontor i 60 %, menighetskonsulent i 50 %, frivillighetskoordinator i 50 %, kirketjener i 50 %, to helge-kirketjener og renholder- og vaktmestertjeneste felles for hele prostiet.

Nygård kirke er en arbeidskirke bygget i 1972 som også rommer alle kontorene. Den har et kirkerom med 470 sitteplasser og har gode menighetslokaler. To gravplasser ligger i kirkens nærområde. Det er gudstjeneste i Nygård kirke hver søn- og helligdag. I 2007 ble

33 personer døpt, der var 55 konfirmanter, 51 gravferder og en vigsel.

Nygård menighet driver et aktivt barne- og ungdomsarbeid. Laksevåg og Nygård menigheter har felles trosopplæringsplan og dåpsopplæringsutvalg. Det blir gitt tilbud til ulike aldersgrupper gjennom samarbeid med barnehager og skoler. Det inviteres til månedlige eldretreff. Menigheten har et diakonalt engasjement og fokus på misjon, m.a. gjennom et samarbeid med Det Norske Misjonsselskap. Flere misjonsforeninger møtes i kirken. Mange frivillige medarbeidere gjør en betydelig innsats.

Vi søker en prest som kan fylle stillingen i henhold til tjenesteordning for menighetsprester i Den norske kirke, som har gode lederegenskaper, erfaring fra å bygge menighet og med evne til å skape engasjement for menighetens arbeid.

Soknepresten vil ha sete i Nygård menighetsråd. Soknepresten går inn i turnus for gudstjenester, gravferder og vigslar med de andre to prestene og i oppgavefordeling for øvrig ut i fra interesser, erfaring og kompetanse. Soknepresten må også kunne delta i trosopplæringen, ungdomsarbeid og barnehage- og skole/kirke-samarbeidet. Personlig egnethet vil bli vektlagt.

Ansatte i menigheten har fortrinnsrett til barnehageplass i Nygård menighets barnehage.

Det følger boplikt med stillingen. Tjenesteboligen til soknepresten i Nygård har adresse Gravidalspollen 9. Huset er fra 1976 og er på 156 m² over to plan, med stue, kjøkken, fire/fem soverom, bad og kjellerrom. Garasje. Huset ligger tilbaketrasket i et rolig villaområde i gangavstand til kirken.

Bokmål er målform i menigheten. Søkere må opplyse om de behersker begge målformer. Kvinner oppfordres til å søke. Opplysninger om samlivsform vil kunne bli innhentet og vektlagt ved tilsetning.

Stillingen blir lønnet i stillingskode 0930 sokneprest, i lønns spenn 53-75. Pensjonsinnskudd i Statens pensjonskasse. Reiseutgifter blir godtgjort etter gjeldende regulativ. Til lønnen kommer særlige regulativmessige godtgjørelser. Det blir gitt tilbud om arbeidsveiledning.

Nærmere opplysninger får en ved henvendelse til konst. prost Gunnar Kolaas på telefon 47 29 73 94 eller til seksjonsleder Gunvor Taule Mjanger på telefon 55 30 64 84.

Søknad via Bjørgvin bispedømme sine hjemmesider: www.kirken.no/bjorgvin

Søknadsfrist: 24. oktober 2008.

Bjørgvin bispedømme

Kapellan med Laksevåg, Nygård og Sælen menigheter som tjenestested i Laksevåg prosti - engasjement i tre år.

Bjørgvin bispedømme sin visjon er: "Sammen vil vi gjøre Kristus kjent, trodd, elsket og etterfulgt!"

Laksevåg prosti ligger i Bergen vest og omfatter menighetene Laksevåg, Nygård, Fyllingsdalen, Sælen, Loddefjord og Olsvik. Det bor ca 60 000 mennesker i prostiet, som både er preget av bybebyggelse og forstadsbebyggelse.

Laksevåg og Nygård sokn ligger nært Bergen sentrum. Menighetene har hhv. 5 374 og 4 417 medlemmer. I soknene er det ni barnehager, tre barneskoler, en ungdomsskole og en videregående skole. Samarbeidet med barnehager og skoler er godt. I soknet er det fire sykehjem. Prestene betjener disse med andakt.

Nygård menighet har et godt utviklet barne- og ungdomstilbud gjennom kor og klubbarbeid. I Laksevåg er det et godt søndagsskolearbeid. Laksevåg og Nygård menigheter har felles trosopplæringsplan og dåpsopplæringsutvalg. Det inviteres til jevnlig eldretreff. Mange frivillige medarbeidere i begge kirkene gjør en betydelig innsats.

Laksevåg kirke er fra 1875. Den har et rikt utsmykket kirkerom med 350 sitteplasser, og har gode menighetslokaler i flukt med kirken. Kirken ligger sentralt på Laksevåg, knyttet til Bergen sentrum av Puddefjordsbroen. Nygård kirke er en arbeidskirke bygget i 1972 og rommer også alle kontorene. Den har et kirkerom med 470 sitteplasser og har gode menighetslokaler. Kirken ligger på Nygård, om lag tre

km fra Bergen sentrum. To gravplasser ligger i kirkens nærområde.

Det er gudstjeneste i både Laksevåg og Nygård kirke hver søn- og helligdag. I 2007 ble det i Laksevåg døpt 88 personer, der var 42 konfirmanter, 64 gravferder og 20 vigslor. I Nygård ble 33 døpt, der var 55 konfirmanter, 51 gravferder og 1 vigsel.

Det er et tett stabsfelleskap i Nygård og Laksevåg menigheter med ukentlige stabsmøter der begge stabene møter. Menighetene betjenes av to sokneprester og en kapellan, kapellannen har også ca 25 % tjeneste i Sælen menighet. I Nygård sokn er det i tillegg menighetsarbeider i

80 % stilling, kantor i 60 %, menighetskonsulent i 50 %, frivillighetskoordinator i 50 %, kirketjener i 50 % og to helgekirketjenere. I Laksevåg sokn arbeider ellers organist i 80 %, menighetskonsulent i 50 %, frivillighetskoordinator i 50 %, samt helgekirketjenere. Renholder- og vaktmestertjenesten er felles for hele prostiet.

Ca 25 % av stillingen knyttes til barne- og ungdomsarbeidet i Sælen menighet. Sammen med res.kap. vil kapellannen ha ansvaret for dette og for undervisningen av konfirmantgruppene. Kapellannen vil ha det administrative ansvaret for konfirmantarbeidet. Det er årlig ca 100 konfirmanter i menigheten. Staben i Sælen menighet består ellers av sokneprest, res.kap., organist, frivillighetskoordinator og kirketjener. Sælen kirke ligger på Varden i Fyllingsdalen, en moderne kirke med gode arbeidsmuligheter i et flott kirkerom og en stor menighets-avdeling.

Vi søker en prest som kan fylle stillingen i henhold til tjenesteordning for menighetsprester i Den norske kirke og som har gode lederegenskaper, erfaring fra å bygge menighet og med evne til å skape engasjement for menighetens arbeid. Erfaring fra barne- og ungdomsarbeid er nødvendig.

Kapellannen går inn i turnus for gudstjenester, gravferder og vigslor med de andre to prestene i Laksevåg og Nygård sokn, og i oppgavefordeling for øvrig ut i fra interesser, erfaring og kompetanse. Gudstjenestearbeid og undervisning rettet mot barn og ungdom vil være særlig viktige arbeidsområdet. Personlig egnethet vil bli vektlagt.

Ansatte i menigheten har fortrinnsrett til barnehageplass i hhv. Laksevåg eller Nygård menighets barnehager.

Det knyttes ikke boplikt til stillingen.

Bokmål er målform i menigheten. Søkere må opplyse om de behersker begge målformer. Kvinner oppfordres til å søke. Opplysninger om samlivsform vil kunne bli innhentet og vektlagt ved tilsetting.

Stillingen blir lønnet i stillingskode 0922 kapellan, i lønns spenn 50-69. Pensjonsinnskudd i Statens pensjonskasse. Reiseutgifter blir godtgjort etter gjeldende regulativ. Til lønnen kommer særlige regulativmessige godtgjørelser. Det blir gitt tilbud om arbeidsveiledning.

Nærmere opplysninger får en ved henvendelse til konst. prost Gunnar Kolaas på telefon 47 29 73 94 eller til seksjonsleder Gunvor Taule Mjanger på telefon 55 30 64 84.

Søknad via Bjørgvin bispedømme sine hjemmesider: www.kirken.no/bjorgvin

Søknadsfrist: 24. oktober 2008.

Bjørgvin bispedømme

Bjørgvin bispedømme sin visjon er å gjera Kristus kjend, trudd, elska og etterfølgd.

Det er ledig stilling som prostiprest med delt tenestestad i Radøy sokn og deler av Alversund sokn.

Radøy, den grønne øya

Radøy sokn omfattar Radøy kommune. Kommunen ligg i Nordhordland, det er 45 km frå Bergen til kommunesenteret Manger, og med kort avstand til regionsenteret Knarvik og til industriområdet Mongstad. Folketalet er ca 4 700 og er veksande.

Tenestetilbodet i kommunen er godt med rikt høve til fritidsaktivitetar og til natur- og friluftsliv. Radøy er særleg kjent for kulturlivet sitt, ikkje minst innan idrett og song og musikk. Kommunen og kyrkja samarbeider godt.

Radøy sokn har tre kyrkjer, Sæbø, Manger og Hordabø. I tillegg vert Emigrantkyrkja på Sletta nytta. Kyrkjesoknet har i dag sokneprest, kapellan, organist, dagleg leiar, kontorfullmektig og sakshandsamar. I kvar kyrkje er det tilsett kyrkjetenar og klokkar.

Kapellanstillinga er no omgjort til prostiprest der 60 % skal vera vanleg kyrkjelydsarbeid i Radøy sokn og 40 % skal vera retta mot born, unge og nye familiar i utbyggingsområda i sørre delen av Radøy sokn, samt Hilland og Alvermarka i Alversund sokn. Prostipresten blir ein del av staben i Radøy sokn og får kontor der.

Årleg er det, fordelt på dei fire kyrkjene, rundt 90 gudstenester, 50 - 60 gravferder og 10 - 15 brudevigsler. Rundt 60 born vert døypte kvart år. Om lag like mange vert konfirmerte i kyrkjene.

Kyrkja på Radøy ynskjer å vera ei open folkekyrkje og vidareutvikla eit godt kontaktnett til breie lag av folket. Presten må lika å vera der folket er, snakka eit språk som vert forstått, og arbeida for å utvikla kontaktnett med stadig nye grupper. Kyrkja er ein viktig kulturformidlar i kommunen. Soknerådet ynskjer å gje folk gode opplevingar i kyrkjeromma. Prostipresten må sjå stort på dette arbeidet og vidareutvikla det.

Evne til samarbeid og samhandling vil verta verdsett. Dei tilsette i kyrkja har over tid utvikla ein kultur med rom for kreativitet, humor og livsglede. Den nye prostipresten vil trivast i staben om ho/han vektlegg slikt kollegafelleskap.

Prosten leiar prestetenesta i prostiet og kallar inn til regelmessige samlingar for fagleg utvikling, åndeleg og sosialt fellesskap, drøfting og planlegging.

Vi søker etter ein person med engasjement for prestetenesta, gode samarbeidsevner og evne til å kommunisera med born og unge. Grunna alderssamanninga i prostiet og stillinga sin karakter, vil yngre søkerar verta føretrekte.

Stillingen er utan buplikt. Målforma i prostiet er nynorsk. Søklarar må opplysa om dei kan nytta både målformer. Opplysingar om samlivsform vil kunne verta innhenta og vektlagt ved tilsetjing. Kvinner vert oppmoda om å søkja.

Stillingen vert løna i stillingskode 1537 prostiprest, i lønsspenn 50-69. Pensjonsinntekt i Statens pensjonskasse. Reiseutgifter vert godt-

gjort etter gjeldande regulativ. Til løna kjem særlege regulativmessige godtgjeringar. Det vert gjeve tilbod om arbeidsretteleing.

Nærare opplysingar om stillinga kan ein få hjå prost Helge Hitland (56 35 73 70), eller seksjonsleiar Gunvor Taule Mjanger ved Bjørgvin bispedømekontor (55 30 64 84).

Søknad via Bjørgvin bispedøme sine heimesider: www.kyrkja.no/bjorgvin

Søknadsfrist: 24. oktober 2008

Bjørgvin bispedøme

Sokneprest i Austrheim sokn og Fedje sokn i Nordhordland prosti.

Bjørgvin bispedøme sin visjon er å gjera Kristus kjent, trudd, elska og etterfølgd.

Austrheim sokn samsvarar med Austrheim kommune og har 2 570 innbyggjarar. Kommunen med 489 øyar, holmar og skjær, er ei perle for rekreasjon på og ved sjøen. Vegar og bruer har gitt vegsamband til alle øyane med fastbuande. Reiseavstanden til Bergen er 65 km.

Austrheim kyrkje er ei langkyrkje i tre, bygt i 1865 med 355 sitjeplassar.

Kyrkjelyden hadde i 2007 44 gudstenester, 20 gravferder (4 av desse frå Lervåg bedehus/Leirvågsleitet gravplass), 27 dåp, 29 konfirmantar og 7 vigsler.

Presten får kontorfellesskap med kyrkjeverje (90 % stilling), organist (60 %), kontormedarbeidar/kateket (52 %). Prestekontor og kyrkjelydskontor ligg i kyrkjelydshuset like ved prestebustaden. Kyrkjelyden driv ungdomsklubb og har eit ungdomskor.

Kommunen har to kombinerte barne- og ungdomsskular og to barnehagar. Det er ein sjukeheim i kommunen, presten gjer teneste her. Det er eit godt tverrfagleg samarbeid med helsestasjonen. StatoilHydro er største arbeidsplassen i distriktet, og anlegget på Mongstad ligg både i Austrheim og Lindås sokn. Meir info om kommunen på www.austrheim.kommune.no

Fedje sokn samsvarar med Fedje kommune og har 600 innbyggjarar. Øya Fedje er den vestlegaste i Noreg. Fedje har ein særprega natur og er nabo med storhavet. Reiseavstanden frå prestebustaden er 7 km veg og 30 min med ferje. Fedje kyrkje, vigsla i 1941, er ei steinkyrkje og har kring 400 sitjeplassar. Kyrkjelyden hadde i 2007 29 gudstenester, 10 gravferder, 3 dåp, 6 konfirmantar, ingen viglsar. Her er organist i 19 % stilling og kyrkjeverje i 50 % stilling. Det har dei siste åra vore ein 8 % stilling knytt opp til konfirmantarbeidet. Det er eige kyrkjelydskontor for Fedje. Kyrkjelyden er med og driv ungdomsklubb. Presten har andaktar og gudstenester på Fedje sjukeheim. Det er ein barne- og ungdomsskule og ein barnehage på Fedje. Meir info om kommunen på www.fedje.kommune.no

Det vert lagt opp til eit samarbeid med tenestevaker med soknepresten i Lindås, Myking og Hundvin sokn (gjeld gravferder). Konfirmantundervisninga er felles for begge sokn og ein har nokre fellessamlingar i løpet av året (i tillegg til gudstenestedeltaking). Hovudtyngda ligg på leiropphald i august og konfirmasjonane er i slutten av august/byrjinga av september.

Presten er medlem i Austrheim sokneråd og Fedje sokneråd.

I begge sokna er det eit omfattande barne- og ungdomsarbeid i bedehusa og kyrkja har hatt eit godt forhold til desse. Det er mange frivillige involverte i arbeidet i begge sokna, m.a. frivillig klokkarteneste. Det er eit godt samarbeid mellom kyrkja og skulane/barnehagane i kommunane.

Prestebustaden ligg lunt til nær Austrheim kyrkje. Bustad er bygd i 1930, men er pussa mykje opp dei seinare åra. I fyrste høgda er det to stover, kjøkken, gang, vindfang og toalett. I tillegg er det eit rom som kan brukast som heimekontor. I andre høgda er det fem soverom og bad/toalett. Kjellaren har opphaldsrom, vaskerom og boder. Huset har eit stort loft. Kring huset er det stor hage. Til bustaden høyrer óg garasje og naust. Det følgjer buplikt med stillingen.

Prosten leiår prestenesta i prostiet og kallar inn til jamnlege samlingar for fagleg utvikling, åndeleg og sosialt fellesskap, drøfting og planlegging.

Vi søker etter person med engasjement for prestenesta, gode samarbeidsevner og evne til å kommunisera med born og unge.

Målforma er nynorsk. Søkjar må opplysa om han/ho nyttar begge målformer. Opplysingar om samlivsform vil kunna bli innhenta og vektlagt ved tilsetjing.

Stillinga vert løna i stillingskode 0930 sokneprest, lønns penn 53-75. Pensjonsinnskot i Statens pensjonskasse. Reiseutgifter vert godtgjort etter gjeldande regulativ. Til løna kjem særlege regulativmessige godtgjeringar. Det vert gitt tilbod om arbeidsretteleing.

Nærare opplysingar kan ein få ved å venda seg til prost Helge Hitland på telefon 56 35 73 70 eller seksjonsleiar Gunvor Taule Mjanger ved bispedømekontoret, tlf. 55 30 64 84.

Søknad via Bjørgvin bispedøme sine heimesider: www.kyrkja.no/bjorgvin

Søknadsfrist: 24. oktober 2008.

Bjørgvin bispedømme

Sokneprest med Meland sokn som tenestestad i Nordhordland prosti.

Bjørgvin bispedømme sin visjon er å gjere Kristus kjent, trudd, elska og etterfølgd.

Meland kyrkjelyd samsvarar med Meland kommune, ein halvtimes køyretur nordover frå Bergen sentrum. Meland er ein tilflyttingskommune med ei gjennomsnittleg ung befolkning. Kommunen har om lag 6 000 innbyggjarar, eit godt kulturelt tilbod og gode tilhøve for friluftsliv. Det er to ungdomsskular, fem barneskular og god barnehagedekking i kommunen. Meland kyrkjelyd har ei kyrkje, men det vert også feira gudstenester på to bedehus. Det er trong for og planar om ei ny kyrkje sentralt på Frekhaug. Meland har berre eitt sokn og soknerådet har alle fellesrådsfunksjonane. Kyrkjekontoret ligg i kommunesenteret på Frekhaug.

Den faste staben er samansett av kyrkjevevjerje, sokneprest, kyrkjelydsprest, organist, kyrkjjetenar, ungdomsarbeidar og koordinator. Vi har for tida også medarbeidarar i trusoppplæringsprosjektet.

I 2007 var det 98 gudstenester, 33 gravferder, 22 vigslar, 75 vart døypt og det var 65 konfirantar. Soknepresten koordinerer og tek del i ein andaktsturnus på sjukeheimen og dagsenter saman med Norkirken Nordhordland og pinsekyrkjelyden.

Meland kyrkjelyd er ein spanande kyrkjelyd med stor aktivitet i mange aldersgrupper. Kyrkjelyden har i lengre tid arbeidd med å utvikle det frivillege engasjementet og mange deltar som medarbeidarar i kyrkjelyden sitt barne- og ungdomsarbeid, gudstenester, husgrupper og i det diakonale arbeidet. I kyrkjelyden er det eit vaksenkantori, eit ungdomskantori og eit gospelkor som i veksling med forsongarar/band er med på å styrkje gudstenestelivet. Kyrkjelyden har tradisjon for eit godt samarbeid med lokale indremisjonsforeingar. Soknerådet og dei tilsette arbeider med planmessig utvikling av kyrkjelyden og får rettleiing frå "Naturlig menighetsutvikling". På slutten av den nasjonale prosjektperioden har kyrkjelyden fått midlar til eit trusoppplæringsprosjekt kalla "Kyrkja på vegen".

Vi søkjer etter ein engasjert person som deler visjonen og inspirerer andre til å dela den. Kyrkjelyden treng ein sokneprest som er medviten lære- og hyrdeansvaret og som trivst med å forkynne. Soknepresten må vere ein utrustande og tydeleg leiar, som er med i arbeidet for å bygge ny kyrkje på Frekhaug og som kan trivast i ein kyrkjelyd med stort spenn og mange forventingar. Gode evner til samarbeid og kommunikasjon vil verte etterspurt. Det vil bli lagt vekt på at den som vert tilsett, er personleg eigna.

Prosten leiar prestenesta i prostiet og kallar inn til jamnlege samlingar for fagleg utvikling, åndeleg og sosialt fellesskap, drøfting og planlegging.

Det følgjer buplikt med stillingen. Huset er bygd i 1984, det har eit buareal på 190 m² fordelt på to høgder og inneheld stove, TV-rom, kjøkken, fire soverom, heimekontor og boder. Bustaden ligg i Frekhaugmarka med liten hage og garasje. Det er kort veg til barne- og ung-

domsskule og 5 km til vidaregåande skule i Knarvik.

Målforma er nynorsk. Søkjar må opplysa om han/ho nyttar begge målformer. Opplysingar om samlivsform vil kunna bli innhenta og vektlagt ved tilsetjing.

Stillinga vert løna i stillingskode 0930 sokneprest, lønns penn 53-75. Pensjonsinnskot i Statens pensjonskasse. Reiseutgifter vert godtgjort etter gjeldande regulativ. Til løna kjem særlege regulativmessige godtgjeringar. Det vert gitt tilbod om arbeidsrettleiing.

Nærare opplysingar kan ein få ved å vende seg til prost Helge Hitland på telefon 56 35 73 70 eller seksjonsleiar Gunvor Taule Mjanger ved bispedømekontoret, tlf. 55 30 64 84.

Søknad via Bjørgvin bispedøme sine heimesider: www.kyrkja.no/bjorgvin

Søknadsfrist: 24. oktober 2008.

Bjørgvin bispedøme

Bjørgvin bispedøme sin visjon er å gjera Kristus kjend, trudd, elska og etterfølgd.

Det er ledig stilling som spesialprest med ansvar for born, unge og trusoppplærning i Indre Sogn prosti med sokna i Sogndal og Luster som tenestestad.

Spesialpresten får si presteneste for born og unge saman med prestane i Leikanger, Sogndal og Luster; fire sokneprestar, prostiprest og prost. Prosten er næraste overordna. Ho/han får kontor saman med staben i Sogndal som nett har flytta inn i nye og gode kontor i Stedjetunet, der og Stedje barnhage held til. Stabsfellesskapet i Sogndal utgjer kyrkjevevjerje, prost, sokneprest, prostiprest, diakon, kyrkjjetenar, kyrkjelydssekretær, sekretær/prostesekretær og kontor.

"Sogndal er stort nok til å gje deg mangfald, men lite nok til å gje oversikt, tryggleik og nærleik. I Sogndal kommune ynskjer vi at innbyggjarane skal

samarbeide for å skape utvikling og framgang for einskildmenneske, organisasjonar og verksemdar. Gjennom dette samarbeidet skal vi lukkast. Bli med på laget!"

Fruktbygda Sogndal, med 6 899 innbyggjarar, har utvikla seg til å bli eit moderne kunnskapssenter med gode kommunikasjonar mot Bergen, Oslo og over landegrensene. Med meir enn 2 000 studentar og skuleelevar er Sogndal utdanningssenteret i Sogn og Fjordane. Som studiestad er Sogndal godt tilrettelagt med mange fritidstilbod. Studentane, som kjem frå heile landet, gjev bygda eit ungdommeleg preg og skaper eit aktivitetsnivå du ikkje finn på andre stader av tilsvarende storleik. *Høgskulen i Sogn og Fjordane* er den største arbeidsplassen i Sogndal. Som ein del av høgskulemiljøet finn ein ein *Vestlandsforskning*, ein oppdragsbasert forskingsinstitusjon med tyngdepunkt innanfor IKT, miljø- og organisasjonsforskning. Høgskulen og ein stor vidaregåande skule er lokalisert rundt det nye kunnskapssenteret i Sogndal, *Fosshaugane Campus*, 10 minutt frå Sogndal sentrum. Ved Loftesnesbrua ligg Helgheim, den eldste folkehøgskulen i landet som framleis er i drift.

20 km unna regionssenteret Sogndal ligg Leikanger som er administrasjonssentrum i Sogn og Fjordane og har 550 statlege og fylkeskommunale kompetansearbeidsplassar.

Luster er eit eldorado for natur- og kulturinteresserte. Her finn vi store delar av Breheimen, Jostedalsbreen, Jotunheimen og indre del av Sognefjorden: Lustrafjorden.

I Luster er det 12 kyrkjer som representerer det flottaste innanfor kyrkjekulturarven i Norge. Dei største tettstadane er Hafslo og kommunesenteret Gaupne.

Saman vil vi gje mot til tru, håp og engasjement.

Indre Sogn prosti omfattar kommunane Leikanger, Sogndal, Luster, Årdal, Lærdal og Aurland med til saman 23 374 innbyggjarar. Prestetenesta utgjer åtte sokneprestar, spesialprest, prostiprest og prost. I Årdal er det kateket, det er diakonar i Luster og Sogndal og to medarbeidarar i trusopplæringsprosjektet til Lærdal og Aurland: "Nye steg". I Sogndal og Luster er det kyrkjelydssekretærstillingar med vekt på arbeid for born og unge. Prosten samlar prestane til månadlege samlingar, og saman med kyrkjeverjene vil prosten utvikla eit tverr-

fagleg samarbeid. Kyrkjelydane vil gjera trusopplæringsarbeidet og gudstenestefornyng til sine satsingsområder.

Spesialpresten får ansvar for å leia og utvikla trusopplæringsarbeidet i nært samarbeid med lønna og ulønna medarbeidarar. Gudstenesteutvikling, nettverksbygging og utrusting av ulønna medarbeidarar i barne- og ungdomsarbeidet vert også viktige arbeidsoppgåver. Ho/han vil også gjera presteneste med vekt på gudstenester som involverer og engasjerer born, unge og familiar. Ansaret for samarbeidet mellom barnehage/skule og kyrkje vil også ligga til stillingen. Presten inngår i beredskapsordninga i prostiet, og oppgåver utanfor tenestestaden vert hovudsakleg innafør hennar/hans spesialområde.

Vi vil vektleggja erfaring frå barne- og ungdomsarbeid og frå trusopplæringsarbeid, og engasjement for arbeid med gudstenestefornyng. Spesialpresten må ha gode samarbeidsevner og evne til å utrusta og motivera medarbeidarar til aktiv deltaking i kyrkjeleg arbeid.

Stillingen er utan buplikt. Målforma i prostiet er nynorsk. Søkjarar må opplysa om dei kan nytta baa målformer. Opplysingar om samlivsform vil kunne verta innhenta og vektlagt ved tilsetjing. Kvinner vert oppmoda om å søkja.

Stillingen vert løna i stillingskode 1465 spesialprest i lønsspenn 54-75. Pensjonsinntekt i Statens pensjonskasse. Reiseutgifter vert godtgjort etter gjeldande regulativ. Til løna kjem særlege regulativmessige godtgjeringsar. Det vert gjeve tilbod om arbeidsrettleiing.

Nærare opplysningar om stillinga kan ein få hjå prost Jermod Hausberg (95 79 00 50), eller seksjonsleiar Gunvor Taule Mjanger ved Bjørgvin bispedømekontor (55 30 64 84).

Søknad via Bjørgvin bispedøme sine heimesider: www.kyrkja.no/bjorgvin

Søknadsfrist: 24. oktober 2008.

Bjergvin bispedømme

Bjergvin bispedømme sin visjon er å gjere Kristus kjent, trudd, elska og etterfølgd.

Hyllestad sokn fell i geografi saman med Hyllestad kommune i Ytre Sogn, på nordsida av Sognefjorden. Hyllestad har 1 500 innbyggjarar, og er geografisk ein enkel kommune med korte avstandar. Administrasjonssenteret Hyllestad ligg midt i kommunen. Det er to andre tettstader i kommunen, Leirvik og Sørbøvåg. Reisetid frå Hyllestad til Bergen er ca 2,5 time. Tenestestad og -distrikt kan koma til å endra seg etter drøftingar med impliserte partar.

Viktigaste arbeidsplassen er skipsverftet Havyard Leirvik, som lagar avanserte supplybåtar. Her er ca 220 fast tilsette og 400 leige-arbeidarar, mange frå Polen og Aust-Europa. Kommunen er ein stor arbeidsplass, og ein del arbeider innan bygg, handel og service. Næringslivet elles er ein del primærnæringar som landbruk og fiskeoppdrett.

Hyllestad er ein god kommune å bu i. Her er fin natur med gode høve til friluftsliv både på sjø og land. Her er merka turstiar til mange fjelltoppar, og gode forhold for jakt og fiske.

Her er gode oppvekstvilkår for born. Kommunen har full barnehagedekning. Her er berre ein skule, like ved prestegarden. Kommunen har eit rikt kultur- og musikkliv.

Kyrkjekontoret har gode lokale i kommunehuset på Hyllestad. Her er det kontor for sokneprest, kyrkjeverje (50%) og kyrkjeseekretær (26%). I tillegg nyttar diakonen (20%) kontora nokre dagar i månaden. Kyrkja har eit godt forhold til kommunen.

Det er tilsett organist i 37% stilling og kyrkjetenar/kyrkjegardsarbeidar i 87% stilling. Ved Hyllestad og Bø kyrkjer er det tilsett klokkarar. I Øn kyrkje er det for tida ei prøveordning med frivillige klokkarar. Her er eitt sokneråd som samstundes har fellesrådsfunksjonane.

Soknet har tre kyrkjer; Bø kyrkje i Leirvik, Øn kyrkje i Sørbøvåg og Hyllestad kyrkje.

Prosten leier prestetenesta i prostiet og kallar inn til månadlege samlingar. Etter gjeldande ordning er det gudsteneste i Hyllestad annakvar søndag og i dei to andre kyrkjene ein gong i månaden. I 2007 var det 58 gudstenester i soknet med eit gjennomsnittleg fram møte på 56. Det var 21 gravferder, 13 døypte, 5 vigslar og

23 konfirmantar. Annakvar veke har presten andakt på sjukeheimen i Sørbøvåg.

Kyrkja har planar for samarbeid med barnehagar og skule. Forholda mellom kyrkje og barnehage/skule er godt. Soknepresten er sentral i barne- og ungdomsarbeidet. Soknet har misjonsavtale med Det Norske Misjons-selskap (NMS). Det har også ført til at vi har eit tett samarbeid med NMS om barne- og ungdomsarbeidet. Hyllestad har, saman med resten av prostiet, starta med minikonfirmasjon for 5. klassingane. Også dette skjer i samarbeid med NMS. Soknepresten har hovudansvaret for minikonfirmantoppøgget. Ein gong i månaden er det klubbar for 5.-7. klasse og ein klubb for 8. klasse og oppover.

Hyllestad har eit aktivt sokneråd som arbeider for å skape ei positiv utvikling i kyrkjelyden. Soknerådet viser vilje til nytenking for å gjere kyrkja relevant og dermed nå ut til fleire. Soknerådet har oppnemnt ei tilsynsneemd for kvar kyrkje og diakonitval. Gudstenesteutvalet har dei siste åra, i nært samarbeid med soknepresten, arbeidd for eit meir variert gudstenesteliv. Soknepresten vil vere sentral i den vidare utviklinga av gudstenestelivet.

Kyrkjelyden i Hyllestad ynskjer ein prest som er menneskenær og Jesusnær, som har evne og vilje til å møte vanlege menneske der dei er og som vil bygge ein kyrkjelyd der den einskilde blir sett og rekna med. Presten må kunne gå inn i det eksisterande barne- og ungdomsarbeidet, og gjerne vidareutvikle det, samt oppretthalde eit godt samarbeid med barnehage og skule. Soknepresten, saman med andre medspelarar må ta vare på og vere med å rekruttere nye uløna medarbeidarar til kyrkjelydsarbeidet. Det er ofte stort fram møte i gravferdene, og presten må kunne møte menneske i sorgsituasjonen med god og relevant forkynning og tilrettelegging av gravferdene. Saman med soknerådet, gudstenesteutvalet og dei tilsette, skal soknepresten delta i ein kreativ strategisk tenking for å nå lenger ut med evangeliet. Generelt vil det vere ei utfordring å ha evne til å involvere folkekyrkjemedlemmane som er positive til kyrkja, men lite kyrkjeleg aktive, i gudstenestene og det kyrkjelege arbeidet elles.

Det er knytt buplikt til stillinga. Bustaden er eigd av Opplysningsvesenets Fond, og ligg i

Hyllestad sentrum. Det er kort gangavstand til skule, idrettsbane, butikk, Hyllestad kommunehus (med kyrkjekontoret), Hyllestad kyrkje, legekontor, tannlegekontor, bibliotek m.m.

Bustaden har i 1. etasje: tre stover, gang, kjøkken, vaskerom, toalett og eitt rom som kan brukast til soverom- evt. heimekontor. I 2. etasje er det fire soverom, gang, bad og fleire kott. Det er kjellar under heile huset. Huset vil verte sett i stand og pussa opp før ny sokneprest flytter inn. Huset står i ein hage på ca to mål.

Nynorsk er målform i kyrkje og kommune, men søkjarane må opplyse om dei kan nytte begge målformene. Opplysningar om samlivsform vil kunne verte innhenta og vektlagt ved tilsetjing.

Stillinga vert løna i stillingskode 0930 sokneprest, lønns penn 53-75. Pensjonsinnkot i Statens pensjonskasse. Reiseutgifter vert godtgjort etter gjeldande regulativ. Til løna kjem særlege regulativmessige godtgjeringar. Det vert gitt tilbod om arbeidsretteiing.

Nærare opplysingar kan ein få ved å venda seg til prost Geir Sørebø på telefon 57 71 41 10 eller seksjonsleiar Gunvor Taule Mjanger ved bispedømekontoret, tlf. 55 30 64 84.

Søknad via Bjørgvin bispedøme sine heimesider: www.kyrkja.no/bjorgvin

Søknadsfrist: 24. oktober 2008.

Nidaros bispedømme

Prost i Byåsen prosti i Nidaros bispedømme.

Embetet som prost i Byåsen prosti i Nidaros bispedømme er ledig.

Prosten leder prestatjenesten i prostiet, bistår biskopen i dennes embetsutøvelse, gjør selv tjeneste som menighetsprest slik biskopen fastsetter, og utfører for øvrig de gjøremål som ligger til prosteembetet. Prosten må ha vilje og evne til å etablere gode samarbeidsrelasjoner

og arbeide for å virkeliggjøre bispedømmets visjon "Sammen underveis." Det stilles krav om gode lederegenskaper.

Prostiet omfatter 3 sokn i Trondheim kommune; Byåsen, Sverresborg og Ilen. Det er om lag 28 000 kirkemedlemmer i prostiet. Prostiet betjenes foruten prosten av 7 prester.

Som forsøk med alternativ rådsstruktur er Byåsen prostistyre etablert. Prostistyret ivaretar vesentlige oppgaver som ellers ville ha ligget til Trondheim kirkelige fellesråd. Forsøket er p.t. godkjent til 31.12.2009. Prostistyret har som fellesråd for Byåsen, Sverresborg og Ilen menigheter for tiden 23 faste stillinger som til sammen utgjør 15,4 årsverk. 4 av disse er tilknyttet trosopplæringsprosjekter i menighetene.

Prosten har sete i prostistyret. Prostens kontor i Byåsen kirke er samlokalisert med kontoret for Byåsen menighet og Byåsen prostistyre. Prosten har administrativ hjelp. Prostene i Trondheim deler på fellesoppgaver for de fire byprostiene og prosten i Byåsen må påregne å få noen slike oppgaver.

Den som blir utnevnt, må rette seg etter tjenesteordning for proster. Vedkommende må finne seg i endringer i gjøremål og prostiets utstrekning samt endringer i regler for pensjon og aldersgrense.

Opplysningsvesenets fond er innstilt på å anskaffe tjenestebolig for prosten. Den som blir utnevnt, må finne seg i de bestemmelser som måtte bli truffet om leie, bruk og eventuell flytting av bosted.

Søkere må opplyse om de behersker begge målformer.

Stillingen lønnes i l.tr. 64-76. Herfra går vanlig pensjonsinnskudd.

Kvinner oppfordres til å søke.

Nærmere opplysninger er på bispedømmets hjemmesider, www.kirken.no/nidaros eller ved henvendelse til stiftsdirektør Kristian Stendahl, tel.73539100.

Søknader sendes tjenestevei med CV, vitnemål, attester og opplysninger om referanser til Kultur- og kirkedepartementet, postboks 8030 Dep., 0030 Oslo.

Søknadsfristen er 24. oktober 2008.

Nidaros bispedømme

Prostiprest i Byåsen prosti.

Det er ledig stilling som prostiprest i Byåsen prosti.

Byåsen prosti ligger i den vestlige del av Trondheim kommune og består av soknene Sverresborg, Byåsen og Ilen. Byåsen prosti har ca. 35.000 innbyggere. I prostiet er det 9 prester inklusive prost og prostiprest.

I Byåsen prosti drives et forsøk med eget prostistyre (tilsv. Kirkelig fellesråd). Alle prostiets menigheter er tildelt prosjektmidler gjennom trosopplæringsreformen. Det er for tiden 27 ansatte i prostiet. Prostiet preges av vilje til utstrakt tverrfaglig samarbeid mellom ansatte og menigheter. Økt samarbeid er også en viktig målsetting med prostiforsøket.

Prosten samler prestene til månedlige studiesamlinger.

Ungdomsarbeidet er et viktig satsningsområde for menighetene i Byåsen prosti. Menighetene driver et felles ungdomsarbeid/ungdomslederkurs som en ønsker en videre utvikling av. Ilen kirke er dessuten utpekt som byens "ungdomskatedral".

Prostipresten vil i utgangspunktet få som hovedoppgaver:

- Vikartjeneste i Byåsen prosti ved ferie/fritid/sykdom

- Menighetstjeneste i Byåsen menighet

- Ungdomsarbeid: Ansvar for samarbeidsprosjekter for alle menighetene i prostiet

Når det gjelder utbyggingen av skoler, barnehager, helse- og sosialtjeneste og forholdene i lokalsamfunnet/kommunen for øvrig, vises til blant annet kommunens hjemmeside: www.trondheim.kommune.no eller www.trondheim.no Ellers vises også til bispedømmets hjemmeside: www.kirken.no/nidaros

Nidaros bispedømme arbeider etter en strategisk plan som er gitt overskriften: "Kirken i Nidaros - sammen underveis". Bispedømmet har godt utbygde personaltiltak, herunder arbeidsveiledning og kollegastøtteordning. Bispedømmet er IA-virksomhet og vårt mål er å få en balansert alders- og kjønnsammensettning i sokn/prosti samt legge til rette for mennesker med redusert funksjonsevne.

Det følger ikke boplikt med stillingen.

Målformen i soknene er bokmål og søkerne må opplyse om de behersker begge målformer.

Tilsetning skjer på de vilkår som til enhver tid gjelder, og den som tilsettes må rette seg etter følgende:

a) endringer i lover, tariffavtaler, reglement m.v. herunder spørsmål vedrørende tjenesteordning, beredskapsordning, tjenestebolig og husleie.

b) avgjørelser som kan influere på tjenestens gjøremål og bosted.

Opplysninger om samlivsform vil kunne bli innhentet og vektlagt, jfr. aml. §13-3.

Vi søker etter en prest som kan fylle stillingen i henhold til tjenesteordningen, de oppgaver og utfordringer som er beskrevet foran og som:

- evner å bidra til gode samarbeidsforhold, trivsel, engasjement og er kontaktskapende

- evner til å jobbe selvstendig og samtidig i fellesskap med ansatte og frivillige medarbeidere

Stillingen er plassert i kode 1537 og lønnes i ltr. 50-61 Pensjonsinnskudd. Skyssgodtgjøring.

Opplysninger om stillingen fås ved henvendelse til Nidaros bispedømmeråd, tlf. 73539100 eller prosten i Byåsen tlf. 72565200

Søknad med CV, attester og referanser sendes Nidaros bispedømmeråd, Erkebispegården, 7013 Trondheim innen 24. oktober 2008. Attester vil ikke bli returnert.

Nidaros bispedømme

Sokneprest i Gauldal prosti med Støren, Soknedal, Budal og Singås sokn som tjenestested.

Det er ledig stilling som sokneprest med Gauldal prosti som tjenestedistrikt og med Støren, Soknedal, Budal og Singås sokn som tjenestested.

Soknene tilsvare Midtre Gauldal kommune som har vel 5500 innbyggere. Støren sentrum ligger 5 mil sør for Trondheim.

I Støren sokn er det 2352 kirkemedlemmer, i Soknedal sokn 1669, i Budal sokn 490, og i Singås sokn 1044 kirkemedlemmer (statistikk

2008). Soknepresten har sete i Støren menighetsråd, Soknedal menighetsråd og Budal menighetsråd. Soknepresten har også sete i Støren kirkelige fellesråd.

I soknene er det følgende kirker: Støren kirke (bygd 1817/320 sitteplasser), Soknedal kirke (bygd 1933/500 sitteplasser), Budal kirke (bygd 1754/170 sitteplasser) og Singsås kirke (bygd 1884/450 sitteplasser). Avstanden fra presteboligen til kirkene er 2 km. til Støren, 15 km. til Soknedal, 31 km. til Budal og 26 km. til Singsås.

Kirkelig statistikk for Støren kirkelig fellesrådsområde viser: 64 dåp, 66 begravelser, 14 vielser, 81 konfirmanter (kirkelig årsstatistikk for 2007) samt 116 forordnede gudstjenester årlig.

Menighetene betjenes av sokneprest og prostiprest. Prosten i Gauldal har for tiden sete i Singsås menighetsråd. I hele prostiet er det i tillegg til prosten og prostipresten 10 menighetspreststillinger.

Kirkekontoret er i Rådhuset på Støren. Her er det kontorfellesskap med prostiprest, kirkeverge (70% stilling), kateket (80% stilling), 2 organister (tilsammen 80 % stilling) og menighetssekretær (100% stilling). Kateketen har det administrative ansvaret for konfirmandundervisninga.

I prestegjeldet er det seks grunnskoler; to av disse er barneskoler, en er ungdomsskole, og to er barne- og ungdomsskoler. Det er også sju barnehager og fem aldersinstitusjoner i prestegjeldet. Kommunen er for tiden inne i en sammenslåingsprosess når det gjelder skoler og aldersinstitusjoner. På Støren er det også videregående skole.

Menighetene er inne i en spennende prosess for å styrke mangfoldet i gudstjenestelivet i menighetene. I Støren fellesrådsområde er det to barnekor og to søndagsskoler. Ungdomskor er under oppstart. Det er innarbeidet gode tradisjoner for samarbeid med skoler og barnehager om jule- og påskegudstjenester. Det deles ut bibler til 5. klassetrinn. Det drives et betydelig arbeid innenfor de frivillige lag og organisasjoner, med NMS, Normisjon og NML som de mest framtrepende innen indre- og ytre misjon.

De største utfordringene i menighetene er innenfor menighetsbyggende arbeid. Sokne-

presten vil få et særlig ansvar for å tenke rekruttering til barne- og ungdomsarbeid, og styrke samarbeidet med de kristelige organisasjonene, frivillige lag og enkeltpersoner i menigheten.

Når det gjelder skoler, barnehager, helse- og sosialtjeneste og forholdene i lokalsamfunnet/Midtre Gauldal kommune for øvrig, vises til blant annet kommunens hjemmeside: www.midtre-gauldal.kommune.no Ellers vises til bispedømmets hjemmeside: www.kirken.no/nidaros.

Nidaros bispedømme arbeider etter en strategisk plan som er gitt overskriften: "Kirken i Nidaros - sammen underveis". Bispedømmet har godt utbygde personaltiltak, herunder arbeidsveiledning og kollegastøtteordning. Bispedømmet er IA-virksomhet og vårt mål er å få en balansert alders- og kjønnssammensetning i sokn/prosti samt legge til rette for mennesker med redusert funksjonsevne.

Det hører kommunal tjenestebolig med boplikt til stillingen. Boligen ligger i et boligområde ca. 1 km. fra rådhuset/kirkekontoret. Boligen er fra 2003 og med 145 m² i ett plan. Det er åpen kjøkken-/stueløsning og TV-stue. I soveromsfløyen er det fire soverom, bad og bod, og boligen har et ekstra vaskerom/bad. Oppvarming skjer vha. elektrisitet og ved. Dobbel garasje med litt bodplass.

Målformen i soknene er bokmål og søkerne må opplyse om de behersker begge målformer.

Tilsetning skjer på de vilkår som til enhver tid gjelder, og den som tilsettes må rette seg etter følgende:

- a) endringer i lover, tariffavtaler, reglement m.v. herunder spørsmål vedrørende tjenesteordning, beredskapsordning, tjenestebolig og husleie.
- b) avgjørelser som kan influere på tjenestens gjøremål og bosted.

Opplysninger om samlivsform vil kunne bli innhentet og vektlagt, jfr. aml. §13-3

Vi søker etter en prest som kan fylle stillingen i henhold til tjenesteordningen, de oppgaver og utfordringer som er beskrevet foran og som:

- gjerne har kompetanse innen rekrutteringsarbeid og medarbeiderutvikling.
- evner å bidra til gode samarbeidsforhold, trivsel, engasjement og er kontaktskapende

- evner til å jobbe selvstendig og samtidig i fellesskap med ansatte og frivillige medarbeidere.

Stillingen er plassert i kode 0930 og lønnes fra tiltredelse i ltr. 53-64. Pensjonsinnskudd. Skyssgodtgjøring.

Opplysninger om stillingen fås ved henvendelse til Nidaros bispedømmeråd, tlf. 73539100 eller prosten i Gauldal tlf. 72858627.

Søknad med CV, attester og referanser sendes Nidaros bispedømmeråd, Erkebispegården, 7013 Trondheim innen 24. oktober 2008. Attester vil ikke bli returnert.

Nidaros bispedømme

Kapellan i Fosen prosti med Ørland, Bjugn, Nes og Jossund sokn som tjenestested.

Det er ledig stilling som kapellan i Fosen prosti med særlig ansvar for ungdomsarbeid i Bjugn og Ørland.

For å vektlegge arbeidet med barn og unge i Ørland og Bjugn lyses denne stillingen ut med særlig vekt på barne- og ungdomsarbeidet. Menighetene har i dag trosopplæringsmidler og har fått til et godt og spennende arbeid innenfor barnearbeidet. Det er tilsatt en egen prosjektleder som administrerer det. Dette prosjektet har menighetene fått sammen med Ørland hovedflystasjon, noe som har gjort prosjektet spesielt spennende. Det kan leses mer om reformen på www.storstavalt.no, gå på [nidaros](http://nidaros.no) og prosjekt "KIRKA VORRES", så får man prosjektbeskrivelsen.

Soknene tilsvarer Bjugn og Ørland kommuner som har ca. 10 000 innbyggere. Kommunene ligger på Fosenhalvøya med direkte flyforbindelse til Gardermoen og avstanden til Trondheim er 2 timer med bil eller 1 time med hurtigbåt.

I området ligger Ørland hovedflystasjon, en militær flyplass der til sammen 900 mennesker har sitt virke. Her er det flystasjonsprester.

I Ørland sokn er det 4680 kirkemedlemmer og i Bjugn sokn er det 4231 kirkemedlemmer.

Om kirkene vises det til menighetenes egne hjemmesider som finnes med link fra kommunenes hjemmesider under kultur og fritid.

Menighetene betjenes av kapellan og 2 sokneprester. I hele prostiet er det i tillegg til prosten og prostiprest 8 menighetsprester.

Hovedkontorsted for kapellanen er Bjugn kirkekontor. Her er det kontorfellesskap med sokneprest, kirkeverge, diakonimedarbeider og prosjektleder. Det er også kontor i Ørland sammen med sokneprest, kirkeverge, sekretær og prosjektleder.

Kirkelig statistikk for alle menighetene: 98 dåp, 104 begravelser, 22 vielser og 120 konfirmanter. Det er 60 forordnede gudstjenester i året i hvert prestegjeld.

Kapellanen har hatt spesielt ansvar for planlegging og administrasjon av konfirmantarbeidet. Undervisningen foregår i samarbeid med øvrige prester og frivillige. Konfirmantarbeidet er en kombinasjon av ordinær undervisning, temagrupper og konfirmanthelg.

Gudstjenester og andre kirkelige handlinger fordeles i samarbeid mellom de 3 prestene, men slik at kapellanen har noe mer av de tjenester som er rettet mot ungdom.

Det finnes søndagsskoler, ungdomsklubb og familiekor.

Menighetene ønsker et bedre tilbud til ungdom.

Det er godt samarbeid med barnehage, skole, kulturskole og det lokale kulturliv forøvrig.

Menighetene er preget av trøndersk folkekirkelighet og det fins lokale foreninger for flere kristelige organisasjoner, samt noe virksomhet på bedehusene.

De største utfordringene for menighetene er å bygge ut og videreføre trosopplæringsarbeidet.

Når det gjelder utbyggingen av skoler, barnehager, helse- og sosialtjeneste og forholdene i lokalsamfunnet/kommunene for øvrig, vises til blant annet kommunenes hjemmesider: www.orland.kommune.no og www.bjugn.kommune.no Ellers vises også til bispedømmets hjemmeside: www.kirken.no/nidaros

Nidaros bispedømme arbeider etter en strategisk plan som er gitt overskriften: "Kirken i Nidaros - sammen underveis". Bispedømmet

har godt utbygde personaltiltak, herunder arbeidsveiledning og kollegastøtteordning. Bispedømmet er IA-virksomhet og vårt mål er å få en balansert alders- og kjønnssettingsetning i sokn/prosti samt legge til rette for mennesker med redusert funksjonsevne.

Kommunen er i ferd med å anskaffe bolig i Bjugn. Dette vil utløse boplikt knyttet til stillingen.

Målformen i soknene er bokmål og søkerne må opplyse om de behersker begge målformer.

Tilsetting skjer på de vilkår som til enhver tid gjelder, og den som tilsettes må rette seg etter følgende:

- a) endringer i lover, tariffavtaler, reglement m.v. herunder spørsmål vedrørende tjenesteordning, beredskapsordning, tjenestebolig og husleie.
- b) avgjørelser som kan influere på tjenestens gjøremål og bosted.

Opplysninger om samlivsform vil kunne bli innhentet og vektlagt, jfr. aml. §13-3.

Vi søker etter en prest som kan fylle stillingen i henhold til tjenesteordningen, de oppgaver og utfordringer som er beskrevet foran og

- har evne til å kommunisere med ungdom
- evner å bidra til gode samarbeidsforhold, trivsel, engasjement og er kontaktskapende
- evner til å jobbe selvstendig og samtidig i fellesskap med ansatte og frivillige medarbeidere
- har administrative evner

Stillingen er plassert i kode 0922 og lønnes fra tiltredelse i ltr. 53-61. Lønnplassering skjer bl.a. i lys av bispedømmets utfordring med å rekruttere til stillingen. Pensjonsinnskudd. Skyssgodtgjøring.

Opplysninger om stillingen fås ved henvendelse til Nidaros bispedømmeråd, tlf. 73539100 eller prosten i Fosen tlf. 73852897

Søknad med CV, attester og referanser sendes Nidaros bispedømmeråd, Erkebispegården, 7013 Trondheim innen 24. oktober 2008. Attester vil ikke bli returnert.

Nidaros bispedømme

Prostiprest i Nord-Innherad prosti.

Det er ledig stilling som prostiprest med Nord-Innherad prosti som tjenestedistrikt.

Prostiet tilsvare kommunene Steinkjer, Inderøy, Mosvik, Verran, Namdalseid og Snåsa. Prostiet har ca. 34000 innbyggere og medlemstallet ligger på godt over 90% av befolkningen. Nord-Innherad er et typisk folkekirke-distrikt og kirken er sentral i folks bevissthet. Det meste av befolkningen bor innenfor en radius på 30 km fra Steinkjer hvor prostipresten har kontorfellesskap med syv andre prester, kirkeverge og sju av de fellesrådstilsatte. Prostiet har en storslagen og variert natur med nærhet til fjell, fjord og hav. Her er bygder og kirker med spennende særpreget og sterke røtter i nasjonal og lokal historie.

Prostiet betjenes av ti sokneprester i tillegg til prostiprest og prost. Prest for sørsamene bor i Snåsa. Prestetjenesten er organisert i tre soner med samarbeid/tjenesteuker for begravelser og vielser. Prostilaget er svært aktivt, med møter ca. hver tredje uke med sosialt fellesskap og faglig arbeid. Det er flere samarbeidsprosjekter over prestegjeldsgrensene. Prostipresten vil være en del av det samlede presteteam. Det er jevn kjønnsfordeling, med fem kvinner og fem menn tilsatt i soknepreststillingene i prostiet.

Prosten organiserer arbeidet for prostipresten og det vil bli utarbeidet løpende arbeidsplaner. Prostipresten skal dekke vikarbehov i prostiet knyttet til prestenes fridager, sykdom og permisjoner, men en del av stillingen vil innebære å være prostens nære medarbeider med tanke på fellesskapsprosjekter og utvikling av prostiet. Det finnes gode muligheter for faglig utvikling gjennom bispedømmerådets etterutdanningsarbeid og det lokale prostilaget.

Nidaros bispedømme arbeider etter en strategisk plan som er gitt overskriften: "Kirken i Nidaros - sammen underveis". Bispedømmet har godt utbygde personaltiltak, herunder arbeidsveiledning og kollegastøtteordning. Bispedømmet er IA-virksomhet og vårt mål er å få en balansert alders- og kjønnssettingsetning i sokn/prosti samt legge til rette for mennesker med redusert funksjonsevne.

Det er ikke tjenestebolig for stillingen, men man vil være behjelpelig med å skaffe egnet

bolig. Det taes sikte på at boligen blir i Steinkjer hvor det er god barnehagedekning, stort svømmeanlegg, vel utbygd idrettstilbud for sommer- og vinteridrett, flere videregående skoler og høyskole. I nærhet til Steinkjer sentrum bor i overkant av 10.000 mennesker og det er et allsidig og rikt kulturliv både i byen og i resten av prostiet. Tjenestetilbudet må betraktes som velutviklet.

E6 går gjennom byen, likeså jernbane med avganger hver time til Værnes (75 min) og Trondheim (120 min). Tog til Bodø går to ganger pr døgn.

Målformer i prostiet er nokså jevnt fordelt mellom bokmål og nynorsk. I tillegg er Snåsa kommune tospråklig, med sørsamisk og bokmål som offisielle språk. Søkerne må opplyse om de behersker bokmål og nynorsk.

Tilsetting skjer på de vilkår som til enhver tid gjelder, og den som tilsettes må rette seg etter følgende:

- a) endringer i lover, tariffavtaler, reglement m.v. herunder spørsmål vedrørende tjenesteordning, beredskapsordning, tjenestebolig og husleie.
- b) avgjørelser som kan influere på tjenestens gjøremål og bosted.

Opplysninger om samlivsform vil kunne bli innhentet og vektlagt, jfr. aml. §13-3.

Vi søker etter en prest som kan fylle stillingen i henhold til tjenesteordningen, de oppgaver og utfordringer som er beskrevet foran og som:

- gjerne har særskilt kompetanse/erfaring innenfor ledelse og organisasjonsutvikling med tanke på å bygge opp og videreutvikle kirkens liv lokalt.
  - er en ressursperson når det gjelder å utfordre og dyktiggjøre frivillige medarbeidere.
  - bidrar til gode samarbeidsforhold, trivsel og engasjement
  - har evner til å jobbe selvstendig og i fellesskap med ansatte og frivillige medarbeidere
- Stillingen er plassert i kode 1537 og lønnes fra tiltredelse i ltr. 50-61 Pensjonsinnskudd. Skyssgodtgjøring.

Opplysninger om stillingen fås ved henvendelse til Nidaros bispedømmeråd, tlf. 73539100 eller prosten i Nord-Innherad, Geir Gravaas tlf. 93210880. Søknad med CV, attester og referanser sendes Nidaros bispe-

dømmeråd, Erkebispegården, 7013 Trondheim innen 24. oktober 2008. Attester vil ikke bli returnert.

Nidaros bispedømme

Sokneprest i Nord-Innherad prosti med Snåsa sokn som tjenestested.

Det er ledig stilling som sokneprest med Nord-Innherad prosti som tjenestestedistrikt og med Snåsa sokn som tjenestested.

Soknet tilsvarende Snåsa kommune som har 2176 innbyggere. Kommunen har et stort areal, og deler av kommunens arealer ligger i Blåfjella - Skjækerfjella nasjonalpark. Snåsa er en landbrukskommune med beskjeftigelse blant annet innenfor steinindustri og laftehytteproduksjon. I tillegg jobber mange innenfor offentlig sektor og i serviceyrker. Snåsa sentrum ligger 58 km fra Steinkjer og 18 mil nord for Trondheim. Det går daglig buss til videregående skoler i Grong og Steinkjer. E6 og Nordlandsbanen passerer gjennom kommunen.

I Snåsa sokn er ca 95 % av innbyggerne kirkemedlemmer. Snåsa har en kirke og en kirkegård. Snåsa kirke er en middelalderkirke i stein fra 1200-tallet. Den ble påbygd i 1869 og har plass til ca. 450 personer. I tillegg til kirken finnes kirkestedet Megard med Norges nordligste Olavskilde.

Snåsa menighet betjenes av soknepresten som er medlem av menighetsrådet. Tjenesten er ellers regulert gjennom tjenesteuiker i samarbeid med andre prester i prostiet. I hele prostiet er det i tillegg til prosten og prostiprest 10 menighetspreststillinger. Prestene i prostiet har jevnlig samlinger i prostilaget. Samlingene har klare sosiale og faglige føringer.

Snåsa menighet er en folkekirkelig menighet der folket har et godt forhold til kirka si. Snåsa menighet har sin egen visjon, som ble vedtatt høsten 2006. "Kirken i Snåsa - Nærhet i hver-

dag og høytid". Denne beskriver godt forholdet mellom menighet og kirke.

Statistikk fra 2007: 18 dåp, 29 konfirmanter, 9 vigslar og 24 begravelser. Det er ca 40 forordna gudstjenester i året. Gjennomsnittlig antall deltakere pr. gudstjeneste er 68.

Snåsa ligger sentralt i sørsamisk område, og Snåsa kommune ble som eneste kommune i sørsamisk område innlemmet i forvaltningsområdet for samisk språk fra 1.1.2008. Det holdes årlig to gudstjenester med sørsamisk liturgi og det er også innført sørsamisk nådehilsen og velsignelse ved de andre gudstjenestene i kirka.

Kontorsted er i nordfløyen av prestegården som ligger vel 100 meter fra kirken. Her er det kontorfellesskap med daglig leder/kirkeverge, sekretær og prosjektleder for trosopplæring. I soknet er det også stillinger for kantor, kirketjenere, klokker/diakoniarbeider og renholder.

Menighetsarbeidet er organisert gjennom blant annet diakoniutvalg, musikkutvalg og gudstjenesteutvalg. Kantor leder to barnekor og et seniorkor i menigheten. Kirke-skolesamarbeid er også godt utviklet.

Fra høsten 2007 ble Snåsa menighet forsøksmenighet i Trosopplæring. Snåsa menighet sitt trosopplæringsprosjekt har tittelen "Sammen i naturen - Sammen med Gud - Sammen med hverandre", og omfatter aldersgruppa 10 - 18 år. Soknepresten har en naturlig rolle i deler av prosjektet som ledes av egen prosjektleder.

Soknepresten er en del av det kommunale kriseteamet. Snåsa har et rikt kultur- og musikkliv, og et aktivt idrettsarbeid for alle aldersgrupper. Kommunen har full barnehagedekning og et godt utbygd helsevesen. Skole og barnehage ligger like ved prestegården.

Når det gjelder lokalsamfunnet/kommunen for øvrig, vises til kommunens hjemmeside: www.snasa.kommune.no Ellers vises også til bispedømmerådets hjemmeside: www.kirken.no/nidaros og til Snåsa menighet sin hjemmeside: www.snasa.kirken.no

Nidaros bispedømme arbeider etter en strategisk plan som er gitt overskriften: "Kirken i Nidaros - sammen underveis". Bispedømmet har godt utbygde personaltiltak, herunder arbeidsveiledning og kollegastøtteordning. Bispedømmet er IA-virksomhet og vårt mål er å få en balansert alders- og kjønnssammen-

setning i sokn/prosti samt legge til rette for mennesker med redusert funksjonsevne.

Med stillingen følger det bolig med boplikt på Vinje prestegård. Boligen er et praktbygg fra 1750 og ligger naturskjønt og skjermet fra trafikk, selv om det ligger sentralt. Presteboligen har en grunnflate på 170 kvm og er på to etasjer. Inneholder: entre, kjøkken med peis, spise- eller dagligstue, storstue med peis og et gjesterom. I 2. etg. er det 4 soverom, stue og et stort bad med tørkerom. Uthus og vedbod hører med til boligen. Boligen er ganske nylig gjennomgått og varmepumper er montert.

Målformen i soknet er bokmål. Søkerne må opplyse om de behersker begge målformer.

Tilsetting skjer på de vilkår som til enhver tid gjelder, og den som tilsettes må rette seg etter følgende:

- a) Endringer i lover, tariffavtaler, reglement m.v. herunder spørsmål vedrørende tjenesteordning, beredskapsordning, tjenestebolig og husleie.
- b) Avgjørelser som kan influere på tjenestens gjøremål og bosted.

Opplysninger om samlivsform vil kunne bli innhentet og vektlagt, jfr. aml. §13-3

Vi søker etter en prest som kan fylle stillingen i henhold til tjenesteordningen, de oppgaver og utfordringer som er beskrevet foran og som:

- ønsker å være prest for unge og gamle i folkekirken på Snåsa.
- evner å skape kontakt og å bidra til gode samarbeidsforhold, trivsel og engasjement.
- evner til å jobbe selvstendig og i samarbeid med kolleger og andre medarbeidere.

Stillingen er plassert i kode 0930 og lønnes fra tiltredelse i ltr. 55-65. Lønnspllasseringen skjer bl.a. i lys av bispedømmets utfordringer med å rekruttere til stillingen. Pensjonstilskudd. Skyssgodtgjøring.

Opplysninger om stillingen fås ved henvendelse til Nidaros Bispedømmeråd, tlf. 73539100 eller prosten i Nord-Innherad ved Steinkjer kirkekontor, tlf. 74145700.

Søknad med CV, attester og referanser sendes Nidaros Bispedømmeråd, Erkebispegården, 7013 Trondheim innen 24. oktober 2008. Attester vil ikke bli returnert.

Nidaros bispedømme

Sokneprest i Namdal prosti med Namsskogan og Røyrvik sokn som tjenestested.

Det er ledig stilling som sokneprest med Namdal prosti som tjenestedistrikt og med Namsskogan og Røyrvik sokn som tjenestested.

Soknene tilsvarer Namsskogan og Røyrvik kommune som har henholdsvis 935 og 500 innbyggere. Kommunene ligger øverst i Namdalen og er en del av det sørsamiske kulturområdet. Nordlandsbanen og E6 går gjennom Namsskogan kommune. Nærmeste by er Namsos og avstanden fra Trones er 96 km.

I Namsskogan sokn er det 870 kirkemedlemmer og i Røyrvik sokn 464 kirkemedlemmer. Soknepresten har sete i Namsskogan og Røyrvik menighetsråd.

I soknene er det følgende kirker: Trones kirke fra 1832/1910, Bjørhusdal kapell fra 1970, Skorovatn kapell fra 1965 og Røyrvik kirke fra 1828/1901 med kirkestue og menighetskontor i tilknytning til kirka.

Menighetene betjenes av sokneprest. I hele prostiet er det i tillegg til prost og prostiprest, 9 sokneprester.

Kontorsted er Trones. Her er det kontorfellesskap med kirkeverge og sekretær for presten. Røyrvik sokn har egen kirkeverge.

I soknene er det også stillinger for kirketjener og organist.

Kirkelig statistikk for menighetene fra 2007: 21 dåp, 22 begravelser, 2 viselser og 13 konfirmanter samt 64 forordnede gudstjenester.

To av de forordnede gudstjenestene i Røyrvik forrettes helt eller delvis på sørsamisk. Sørsamisk språk og kultur bør ha en naturlig plass i gudstjenestelivet i begge sokn. Det samarbeides med presten for det sørsamiske området. I Røyrvik feires det en menighetsgudstjeneste hvert år i det privateide kapellet Kristi Krybbe.

Innen tjenestestedene er det 3 barne- og ungdomsskoler og fire barnehager. Det er to syke og aldershjem som betjenes av soknepresten.

Folkekirke står sterkt i Namsskogan og Røyrvik. Så godt som alle barn blir døpt og konfirmert. Alle døde får kirkelig begravelse. Det er god oppslutning om menighetens få utadrettede tiltak. Kirkesøkningen varierer sterkt.

Norsk Luthersk Misjonssamband har flere

foreninger i området.

De største utfordringene for menighetene er innenfor trosopplæring.

I prostiet er det blant prestene behov for supplerende kompetanse innenfor dette området.

Når det gjelder utbyggingen av skoler, barnehager, helse- og sosialtjeneste og forholdene i lokalsamfunnet/kommunen for øvrig, vises til blant annet kommunenes hjemmeside: www.namsskogan.kommune.no. Namsskogan kommune tilbyr en svært gunstig "Innflytterpakke", med bla. gratis husleie i ett år og ett års gratis barnehageplass, på visse vilkår. www.roeyrvik.kommune.no og bispedømmets hjemmeside: www.kirken.no/nidaros.

Nidaros bispedømme arbeider etter en strategisk plan som er gitt overskriften: "Kirken i Nidaros - sammen underveis". Bispedømmet har godt utbygde personaltiltak, herunder arbeidsveiledning og kollegastøtteordning for nytilsatte. Bispedømmet er IA-virksomhet og vårt mål er å få en balansert alders- og kjønns sammensetning i sokn/prosti samt legge til rette for mennesker med redusert funksjonsevne.

Med stillingen følger det bolig på Trones med boplikt. Boligen er ny og ble ferdigstilt i 2007. Boligen er i to etasjer og har et boligareal på ca 137 m². 1. etasje har kjøkken og stue, et soverom, vindfang, entre, vaskerom og bad. I 2. etasje er det 3 soverom, bad, loftsstue og 4 boder. Garasjen er en dobbelgarasje med bod.

To bad og et ekstra oppholdsrom i 2. etasje gjør boligen fleksibel og praktisk for en barnefamilie. Boligen ligger i et boligfelt på Trones med gangavstand til butikk og kontor.

Målformen i soknene er bokmål og søkerne må opplyse om de behersker begge målformer.

Tilsetning skjer på de vilkår som til enhver tid gjelder, og den som tilsettes må rette seg etter følgende:

- endringer i lover, tariffavtaler, reglement m.v. herunder spørsmål vedrørende tjenesteordning, beredskapsordning, tjenestebolig og husleie.
- avgjørelser som kan influere på tjenestens gjøremål og bosted.

Opplysninger om samlivsform vil kunne bli innhentet og vektlagt, jfr. aml. § 13-3

Vi søker etter en prest som kan fylle stil-

lingen i henhold til tjenesteordningen, de oppgaver og utfordringer som er beskrevet foran og som:

- gjerne har særskilt kompetanse innen trosopplæring
- evner å bidra til gode samarbeidsforhold, trivsel, engasjement og er kontaktskapende
- evner til å jobbe selvstendig og samtidig i fellesskap med kolleger

Stillingen er plassert i kode 0930 og lønnes fra tiltredelse i ltr. 55-65. Lønnplasseringen skjer

bla. i lys av bispedømmets utfordring med å rekruttere til stillingen. Pensjonsinnskudd. Skyssgodtgjøring.

Opplysninger om stillingen fås ved henvendelse til Nidaros bispedømmeråd, tlf. 73539100 eller prosten i Namdal tlf. 91860548.

Søknad med CV, attester og referanser sendes Nidaros bispedømmeråd, Erkebispegården, 7013 Trondheim innen 24. oktober 2008. Attester vil ikke bli returnert.

Luther forlag gratulerer Menighetsfakultetet med følgende bokutgivelser:

Hans Kvalbein

JESUS

Hva ville han og hvem var han?

En innføring i de tre første evangelienes budskap

Jesus var ikke kristen, han var jøde.

Med denne påstanden utfordrer forfatteren oss til å tenke igjennom vårt bilde av Jesus. Boka presenterer ulike svar på spørsmålet om hvem Jesus var, og viser at de tre første evangeliene står i en særstilling blant de historiske kildene vi har, til en historisk forståelse av Jesu liv og budskap.

Kr 348,-

Oskar Skarsaune

SKAPER-KODEN

Har moderne naturvitenskap knekket den?

- *Har Darwin knekket Skaper-koden?*
- *Er evolusjonsteorien i strid med Skaper-tanken?*
- *Har hypotesen om Intelligent Design motbevist Darwin?*

Denne boken drøfter og tar stilling til disse spørsmålene. I sin forståelse av moderne naturvitenskap kommer forfatteren ateistene et godt stykke i møte. Samtidig viser han at man på dette grunnlaget kan komme til andre og overraskende konklusjoner.

Kr 198,-

BARNE- OG UNGDOMSPREST ELLER MENIGHETSARBEIDER

Varden menighet, Stavanger

Prosjektstilling 100% fra d.d. til 31. mai 2010

Varden menighet ligger sentrumsnært i Stavanger. Av menighetens vel 4000 innbyggere er over halvparten under 40 år. Kirken har gode lokaler og et barne- og ungdomsarbeid i vekst. Menighetens visjon er: Jesus – Vardens lys. Se ham, tro ham, følg ham! Det arbeides i henhold til Strategiplan for menigheten og i samarbeid med nabomenigheten St. Johannes, idrettslag og andre i nærmiljøet.

Vil du dele evangeliet med barn og ungdom?

Prosjektet ønsker å styrke det kristne nærværet i bydelen blant barn og ungdom. Målet og hensikten med prosjektet er stort: Det er å gi hjelp til å leve som kristne disipler i vår tid og på vårt sted. Vi ønsker å møte barn og unge slik at de settes i stand til selv å være kirke.

Derfor søker vi en medarbeider som:

- har evnen til å knytte relasjoner og gå sammen med mennesker
- er glad i barn og ungdom
- vil dele evangeliet med mennesker
- er en selvstendig drivkraft og samtidig god til å samarbeide

Personlig egnethet vil bli særlig vektlagt.

Ditt særlige ansvarsområde vil bli:

Medvandring, utrustning og oppfølging av barn og ungdom.

Møtesteder her er primært ungdomsklubb, konfirmantarbeid, skolelag og søndagsskole.

Du vil også være sentral i gudstjenestearbeid med barn og ungdom.

Du vil komme til en menighet og en stab med mange gode medarbeidere.

Soknepresten leder prestetjenesten i menigheten og er barne- og ungdomsprestens/menighetsarbeiderens nærmeste faglige overordnede.

Lønn etter avtale. Hybelleilighet kan skaffes.

Tror du dette passer for deg, kan du ta kontakt med sokneprest Helge Hansen (90282252) eller daglig leder: Olaug Eskildsen (93499266) så får du vite mer om menigheten og prosjektstillingen.

Søknad med CV, vitnemål, attester og referanser sendes til Varden menighet, Pb 201, 4001 STAVANGER, eller e-post: varden.menighet@stavanger.kommune.no
Søknadsfrist: 8. oktober 2008.

Returadresse:
Luther Forlag
Grensen 3
0159 OSLO

UTKOMMER annenhver uke på Luther Forlag og redigeres av praktikumsrektor Halvor Nordhaug, professor Harald Hegstad, prost Jan otto Myrseth og kapellan Sunniva Gylver.

REDAKSJON

Luthersk Kirketidende, v/Eyolf Berg,
Luther Forlag, Grensen 3, 0159 OSLO.
Red. sekr.: Eyolf Berg.
Tlf. 91 17 65 37.
e-post: redaksjon.lk@lutherforlag.no

LESERINNLEGG til Luthersk Kirketidende mottas med takk, og kan sendes til ovenstående e-postadresse.

ABONNEMENT, ADRESSEENDRING O.L.:

Luthersk Kirketidende v/Eyolf Berg,
Luther Forlag, Grensen 3, 0159 OSLO.
Tlf. 91 17 65 37.
e-post: redaksjon.lk@lutherforlag.no

Pris kr. 525,- pr. år for Norge. Utlandet kr. 650,- pr. år.
Kontonummer: 3000.14.73669

ANNONSEPRISER

Det er muligheter for følgende 7 annonsemøduler i LK:

1. *1/2 kvartside* (Høyde 42 mm, bredde 61 mm) kr. 500,- +mva
2. *Kvartside* (Høyde 42 mm, bredde 127 mm) kr. 900,- +mva
3. *Halvside* (Høyde 177 mm, bredde 61 mm) kr. 1500,- +mva
4. *Halvside* (Høyde 85 mm, bredde 127 mm) kr. 1500,- +mva
5. *3/4 side* (Høyde 130 mm, bredde 127 mm) kr. 2000,- +mva
6. *Helside* (Høyde 177 mm, bredde 127 mm) kr. 2500,- +mva
7. *Dobbelside* (Høyde 177 mm, bredde 2x127 mm) kr. 4000,- +mva

ISSN 0332-5431

